

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁם עוֹשֶׂה שְׂמִימִם וְאַרְצָא

סֵפֶר

אָגָרוֹת הַזֹּהָר

בו נִקְבְּצוּ

מִכְתָּבֵי בְרָכָה וְחֵזוּק

מִגְדוּלֵי וְחִכְמֵי דוֹרֵנוּ שְׁלִיט"א, וּבְנֵי תוֹרָה

נִכְבָּדִים

יְדִידֵי וְתוֹמְכֵי וְלוֹמְדֵי הַמַּפְעֵל הַקְּדוֹשׁ מְזַפֵּי

הַרְבִּים בְּלִמּוּד וְהַפְּצַת "הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ"

תוֹכְנֵן אוֹר מְבַהֵיק עַל הַתּוֹשְׁעֹת הַגְּדוֹל
בְּהוֹצָאת הַסְּפָרִים וְהַעֲלוֹנִים שֶׁל סֵפֶרֵי הַזֹּהָר
הַקְּדוֹשׁ

לְרַבָּנִים, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ
וְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּכָל קְצוֹת תְּבֵל

יוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֹּהָר הַקְּדוֹשׁ" הַעוֹלָמִי

בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמֶשׁ תוֹבב"א
ל"ו בְּנוֹמֶר שׁוֹמֵחַ חַסְדֵּנוּ לַפ"ה

הקדמה

בספר זה נקבצו קרוב למאה מכתבי ברכה ועדיד מגדולי וחקמי דורנו ובני תורה נכבדים שליט"א, ידידי ותומכי "מפעל הזוהר העולמי" שע"י חברה מזכיי הרבים העולמי, הדורשים ומבקשים בהפצת הזוהר הקדוש על מנת לפרסם ולהרבות כבוד הזוהר. - אגרות תהלה הללו מרבני גאוני וצדיקי זמננו, די אריף ימי כלם בטוב ובנעימים, נדפסו לדעת ולהראות שאמנם עדין ב"ה חי וקים אתנו מחנה גדול של יראי השם הלומדים תורת הרשב"י ומחפשים את האמת והפצים לזכות את ישראל ולהחיש הגאולה למען כבוד שמים.

הרבנים הגאונים והצדיקים שליט"א הרשומים במכתבים הללו, מוכיחים לנו אף שכלם דבקים בדעת האלף גדולי ישראל (שנדפסו באור הזוהר) ומאשרים עמדה חזקה וישרה שהיא היא היתד הנאמן היחידי לגאולת עם ישראל על ידי הפצת הזוהר הקדוש.

ענג כפול ושמחה מרבה לחזות ולראות אף שמאות אלפי ישראל מתארגנים למפעל הזוהר העולמי, וחרתו על דגליהם "בלתי לדי לבדו" (ראה בספר הרמח"ל והזוהר) ובדגל הזה דוגלים על ערי ישראל ומתריעים בקול חוצב להבות אש "מי לה' אלי", ומתקבצים סביבם בכל תפוצות ישראל יראי ה' שנשארו לפליטה שישינם עדין בדורנו דור עקבתא דמשיחא החפצים באמת להתקרב לרשב"י זי"ע ועושים קבוצ ורבוץ ופעלים להקים שעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההפכה כי האמת נר לרגלם ואין שמים לב כלל וכלל לחצים ובלי סטראות הנזרקים למולם, משלוחי הסטרא אחרא וכת דיליה כמבאר בזוהר הקדוש (פי' נשא דף קכד ע"א) מענין הערב רב, ובכל פעם מחליפים צורה ותמונה אחרת ומשנה כדרכו של היצר הרע מעולם, כמאמר חז"ל: שבע שמות ליצר הרע (סכה פרק החליל, עיי"ש).

הברכה אחת היא לרבנים הצדיקים גאוני וגדולי הדור, ראשי ושיבות, תלמידי חכמים, אוהבי התורה ומחזקי למוד הסוד, מגידי השעורים בתורת הרשב"י, ומזכיי הרבים באמת, יפתח ה' להם את אוצרו הטוב ויתן להם כח ועצמה, ויזכו

לעשות גדולות ונצורות למען הרבות כבוד שמים, ולהצלת עם
ישראל, לפרסם תורת הרשב"י זי"ע, ויזכו לראות בנים ובני
בנים עוסקים בתורה ובמצוות, ואריכו ימים על ממלכתם מתוך
שפע ורוב נחת דקדושה וכל הברכות האמורות בתורה "ותתזינה
עינינו בשוברך לציון ברחמים" בגאלה השלמה בב"א.

ספר אגרות הז' הר

בו נקבצו חלק ממכתבי ברכה עדיד וחזוק שנתקבלו
במערכת מפעל הז' הר העולמי מהתרשמותם של
גדולי וחקמי דורנו ובני תורה נכבדים לומדי ז' הר
הקדוש

תוכנו אור מבהיק על התועלת הגדולה של התעוררות
בלמוד ספר הז' הר הקדוש בכל קצוות תבל לזקנים עם
נערים

- מכתב א -

מכתב ברכה מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר המקבל
בעל שערי זבול שליט"א

הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שערי זבול י"ד
חלקים וש"ס בכתב יד, בעיה"ק ירושלים תובב"א

ב"ה כ"ג אדר תש"ע פעיה"ק ירושלים תוכב"א

הנה הגאון הצדיק המפרסם אב"ד האלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
העוסק בלמוד הז' הר הקדוש והפצת הז' הר הקדוש דרך למוד פרבים, ונדוע
שהז' הר הוא מעולם האצילות, ובכתבי האריז"ל מבוואר שיש עולם עשיה
ועולם יצירה ועולם הבריאה ועולם אצילות, ומי שלומד ז' הר הקדוש זוכה
לעולם האצילות, ונדוע שיש נפש רוח ונשמה, ומי שרק לומד נגלה הוא זוכה
בנפש רוח ולא בנשמה ומי שלומד ז' הר הקדוש זוכה לקבל נשמה מעולם
אצילות, ולאחר מאה ועשרים זוכה לישב בעולם עליון מאד מאד ולקבל

נשמה גבוהה, והז'הר הקדוש נתחבר על ידי התנא האל'קי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, וכל אחד ואחד צריך ללמד כל יום חוץ מלמוד הנגלה ז'הר הקדוש וגם חשוב מאד לפנס בתורת האריז"ל כתבי האריז"ל ספר עץ חיים ושער הפנונות, וזה צריכים ללמוד דוקא עם ר"מ מקובל שיהא בקי בכל כתבי האריז"ל, וזהו מקרב הגאולה, ולכך דבר גדול מאד מאד עשה הגאון הצדיק שמרביץ תורת הז'הר ברבים ומקים שיעורים ברבים בכל מקום ומקום, ושכרו גדול מאד, ולכך מצנה גדולה לתקו על הזכוי הרבים הזה, וזכותו של התנא האל'קי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליו ועל כל משפחתו ולכל העוזרים לו.

הכותב וחותם למען כבוד התורה ולומדיה:

הרב זבולון המבורגר, מחבר ספרי שיערי זבול י"ד חלקים

- מכתב ב -

**מכתב ברכה וחזוק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר
המקבל בעל "ים החכמה" שליט"א**

יצחק מאיר מארגנשטערן

ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר
פעיה"ק ירושלים תובב"א

בסיעתא דשמאי, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פעיה"ק
תובב"א.

הן נודע ביהודה וב'ש'ראל גדול שמו של כ"ק המאור הגדול המפרסם לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין שליט"א, וכאשר יעידון עשרות חבוריו המעידים על מעשה תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדר פרצי החומה בפרם בית ישראל זה רבות בשנים פן ירבו, והנה זה עתה יהוד'ה יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר למוד ספר הז'הר, והגדיל לעשות בנסדו שיעורים רבים בספר הז'הר בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגלת למוד הז'הר וקראו בשם ספר 'אור הז'הר', גם זכה להקדיר ולהדפיס מחדש ספרי הז'הר והתקונים, ולמותר לעלות בהסכמה על גברא רבא כגון דא דאיתמחי גברא ויהלוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל לעסק הקדוש דלמוד ספר הז'הר, ומקדמת דנא מצינו לרבינו האר"י ז"ל עצמו בשער רות הקדש (דף י"ב) שאמר למחר"א הלוי "שילמד בז'הר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ'

עלים בכל יום ושיקרא בספר הז' הר פעמים רבים", ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הז' הר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והו'א בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמדו בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרפנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים ז' הר, וכיוצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיך (נתיב התורה שביל א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג כן, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריך לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר בן ביתי על אבות, ואין פאן מקומו להאריך.

והגם דבקהיותו קורא ספר הז' הר ל' א ידע מאי קאמר, כפר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבע אות מ"ד "למוד ספר הז' הר מרומם על כל למוד בשגם ל' א ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כפר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו פסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ס') כי "למוד הז' הר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שפן אם יזכה ללמד וילהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת של' א יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאג' ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כפר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדש (נדפס בריש ספר באורי הז' הר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל [דהגה"ק בעל התניא זיע"א] ל' א פעם וישתים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד הז' הר הקדוש בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר ברעיא מהימנא בז' הר פכשת נש' א דבהאי חבורא דספר הז' הר ביה יפקון מן גלותא כו', הינו בלמוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכון על פי אמתות חכמת הקבלה". ועין שם שהראה מקורו בדברי רפנו האר"י בשער רוח הקדש (שם) שמה שזכה להשגה י' תר על כל בני דורו "כי כמה לילות הנה נשאר בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הז' הר, ולפעמים נשמה לילות של ימי החול שבשבוע הנה מתבודד ויושב על עיון מאמר אחד בז' הר בלבד, ל' א הנה ישן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ועל כל אלה נעוד טובא יש לומר פי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזכוי הרבים, ויהא רענא דתירום רישיה אכולא פרכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה כאוות נפשו הטהורה, ויארין גמים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד פי מלאה הארץ דעה את ה' פמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דידן, אמן פו יהי רצון.

והנני בזה דורש שלומו ושלום תורתו באהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן

- מכתב ג -

הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל
טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביבמות (ציז.) בכורות (לא:): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביבמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר פאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה פחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש ת"כ של "שפתותיו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, פי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, שישניהם אחד, פי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו בבקשתו "למדו תורתי" [גטין ס"ז] ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדין. וכמבאר בז'הר הקדוש (חלק ג' דף קכ"ח) וזה לשונו: אנו קיומי עלמין, דעלמא מתברך בגיגו.

על פו בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם ולילה להפיץ "אור הז'הר" ולהלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעס'ק וללמד תמידין כסדרן את תורת הרשב"י בז'הר הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות שנסממת בני ישראל מקבלים על ידי למוד ז'הר הקדוש להתקרב להקדוש ברוך הוא באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, זוכים גם

לעורר התנא הקדוש הרשב"י שימליץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדין, ויג' לו עלינו מדת הרחמים, שנוזקה לגאולה שלמה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כ'ה דברי ידידו ע"ז מוקירו כערכו הרמה, מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הנ"ל:

מאיר שטרן

- מכתב ד -

הרב אברהם מרדכי יצחקי

רב מקומי מושב פרט

טלפון 097963061 מושב פרט ד.נ. לב השרון

בסיעתא דשמיא, לח דש שקט, שנת "יצנה השם" ה'תש"ע, והיינו "קבלה התש"ע" – גימטריא הזו ה"ר הקדוש"ש.

המלצה וברכה, לכבוד תורתו הגאון הצדיק רבי שלום יהודה גראס שליט"א האדמו"ר מהאלמין, מזכה הרבים, בית המדרש "עטרת ישעיה" ק"ק רמת בית שמש.

ישמחו השמים ותגל הארץ. שמחתי ויגל לבי בראותי את המפעל הכפיר אשר ידו עשתה, ונעלה שמו "מפעל הזוהר העולמי" – לזכות את הרבים במי עזן דברי הזוהר הקדוש מתורת רבי שמעון בר יוחאי, זכותו תעמיד לנו ולכל בית ישראל אמן כן יהי רצון.

הנה נודע בפוערים גדל מעלת ונשיבות למוז חכמת הקבלה, כמאמר רשב"י זיע"א בזוהר הקדוש [בהעל תך קנ"ג]: "והמשפילים יבינו אינון מארי קבלה דאתמר בהון והמשפילים יזוהירו כזוהר הרקיע, אילין אינון דקא משתדלין בזוהר דא דאתקרי ספר הזוהר דאינון פתבת ג'ח דמתפנשין בה שנים מעיר ושבע ממלכותא דבהון יתקיים כל הפן הילוד היא כה תשליכהו ודא אורה דספרא דא". ודברי גאון עזנו המקבל האל הי רבי יוסף חיים בן איש חי זיע"א [בראש ספרו דעת ותבונה]: "ישמע השומע ויבין המשפיל את אשר חכמים הגידו ואשר הזוהירו והודיעו לכל איש ישראל לגשת אל הקדוש בעסק סודות התורה ונסתריה עץ חיים היא למחזיקים בה", ועוד מפרשים דברי הרעיא מהימנא נשמת משה רבינו לרשב"י [זוהר נשא, חלק ג' דף קכד:]: "והמשפילים יזוהירו כזוהר הרקיע, בהאי חבורא דילך, דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה, תשובה, באילין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן

גלוּתָא בְּרַחֲמֵי... " נְכוּ'. וְהֵם דְּבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל הֶרֶשׁ"ש זִיע"א אֲשֶׁר מָסַר לְבָנוּ הֶרֶב חֲזַקְיָהּ יִצְחָק זִיע"א טָרַם עֲלִית נִשְׁמָתוֹ לְגַנְזֵי מְרוּמִים. גַּם נוֹדְעוּ דְּבָרֵי חַכְמֵי הַדּוֹרוֹת בְּמַעְלָה הֶרֶבָה שָׁל הַלְמוּד בְּזֵה הַר הַקְדוּשׁ וְתוֹרַת ח"ן שֶׁהֵם זָכוּךְ לְנִשְׁמָה, וְאָמְרוּ כִּי כָּל הַהִשְׁגָּה הֶרְאוּיָהּ בַּתּוֹרָה מִתְחִילָה בְּלְמוּד הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ וְסִתְרֵי תוֹרָה וְרַק אַחַר כֵּךְ יָבִין שְׂמוּעָה בְּמָה שְׂיִגְלָהּ. לְפִיכֵךְ הֶרְבּוּ לְחַזֵּק לְקַרְא בְּזֵה הַר הַקְדוּשׁ וְאֶפְלוּ בְּגִירָסָא, וְאָף עַל פִּי שְׁלֵ"א יָבִין נִשְׁמָתוֹ בְּנֻדְאֵי תַבִּין לוֹ, וּבְלִבְד שְׂיָהָא בְּיָרְאֵת שְׁמַיִם וְטַהֲרַת הַלֵּב וְהַגּוּף.

וּבְרוּךְ הַשֵּׁם זָכְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְלַמַּד וּלְלַמֵּד בְּסִפְרֵי הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ זֶה כַּמָּה שָׁנִים רַבּוֹת, וּבְכָל מוֹצָאֵי שַׁבָּת ק' דָּשׁ זוֹכִים לְהַסְתוּפָף עִם לְמַעְלָה מִחַמְשׁ מֵאוֹת לּוֹמְדִים קְבוּעִים בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ "דְּוֹד הַמֶּלֶךְ" מוֹשָׁב פְּרֵת, מְלַבֵּד שְׁעוּרֵי ח"ן בְּלִילוֹת הַשָּׁבוּעַ. עוֹד נוֹדַע מִנְהַגֵּנוּ בְּחִבּוּרָא קְדִישָׁא אֲשֶׁר מְקַבְּלִים עַל עֲצָמָם מִדֵּי ח' דָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְמוֹד דָּף לְיוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ וּבְסֻמוּךְ לְר' אִשׁ ח' דָּשׁ עוֹרְכִים סִיּוּם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָן וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וּכְבָר זָכָה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אוֹר הַזֵּה הַר" סוֹבֵב וּמְקִיף עַל מַעְלַת הַסִּפְרֵי הַקְדוּשׁ, וּמַעְלַת הֶרֶשׁ"ש זִיע"א וְזָכוּת הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסִּפְרֵי הַקְדוּשׁ "תְּקוּנֵי הַזֵּה הַר", וְחֻלְקוֹ לְשֵׁס"ה יָמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַגּוֹרָסִים וְהַלּוֹמְדִים דָּף לְיוֹם וְיַעֲלֶה לָהֶם לְשָׁנָה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת יְזַמְתוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוֹד שְׁעוּרֵי "אוֹר הֶרֶשׁ"ש" לְלַמּוֹד הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ בְּכָל מְקוֹם וְיִשׁוּב, וּמָה שֶׁהָיָה לְפָנֵי כְּחֻדְשֵׁים כֶּ-180 שְׁעוּרִים, עָלָה וְהִתְרַבְּהָ כִּיּוֹם לְמַנְיָן לְמַעְלָה מ־550 שְׁעוּרִים שֶׁהִתְקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסָמִים בְּעֻלוּנֵי "אוֹר הַזֵּה הַר" הַמְחַזְקִים וּמְקַשְׂרִים אֶת הַלּוֹמְדִים לְהִיּוֹת עִם אֶחָד. וְעַתָּה עָלָה וְנִתְעַלָּה לְהוֹסִיף חֻלְקִים וְלַהַדְּפִיס מִהַדּוֹרֵת הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ וְלַהַפִּיצוֹ בְּהַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרֵי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשָׁקֹד עַל דְּלַתוֹתַי יוֹם יוֹם". דְּבָר גָּדוֹל הוּא לְזַפּוֹת הֶרֶבִים בְּזֵה הַר הַקְדוּשׁ, וּסְגָלָתוֹ רַמָּה וְעֻלְיוֹנָה לְחַזֵּק לְכַבּוֹת הַמוֹנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזֵרוֹת. וְנִתְפָרְסְמוּ דְּבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵנוּ הַמְקַבְּלֵי הָאֵלֵּי הֵי הֶרֶב מְדַכֵּי שְׂרַעֲבֵי זִיע"א, כִּי לְמוֹד הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ וְקַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבָּת שְׁוָה לְלַמּוֹד 75 שָׁנִים בִּימּוֹת הַח'! וּמַנְיָן "הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ" הוּא גִימְטְרִיא "תּוֹרָה חֲבִיבָה", "כֵּן דְּוֹד מְשִׁיחַ צְדָקָךְ", "ה' עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ", "וְיִתְבּוֹנְנוּ חֲסִדֵי ה'", "וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנֵהוּ". וּבְפָרְט בְּשָׁנָה הַזֵּה – ה"תש"ע – כְּמַנְיָן "אוֹר חֻדְשׁ עַל צִיּוֹן". יְשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתַרְבָּה הַדְּעַת כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים בְּכָל פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה.

וְאֶפְרִיּוֹן נְמַטְיָהּ לְהֵאֵי גְבָרָא רַבָּא וְיִקְרֵא הֶרֶב הַגָּאוֹן מְעוֹז וּמְגָדוֹל מְזַכָּה הֶרֶבִים, אֲשֶׁר אֹתָהּ נִפְשׁוּ לְפַעַל גְּדוּלוֹת וְנִצְרוֹת מְזִיו ק' דָּשׁ הַזֵּה הַר הַקְדוּשׁ לְעַם

קדוש. ואמינא אישר חילה לאורייתא באשר השם אתו. והננו לברך מברך
שחפץ השם בידו יצלה. תרב גדלתו, יפוצו מעינותיו חוצה להגדיל פרד"ס
התורה ולהאדירה.

ונזכה בלנו בסיעתא דשמיא שכל למודינו יהא להקים שכנתא מגלותא
בקרוב, אם הבנים שמחה, במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם מרדכי יצחקי – החונה פה פורת

- מכתב ה -

הרב משה נחשוני

רחוב הרב קוק 12 ראשון לציון

טל' 039648512 0548481181

בסיעתא דשמיא, כ"ד אדר תש"ע

לכבוד ידיד נפשי הגה"צ המפרסם ושזכה לזכות את עם ישראל ולהעמיד
הדת על תקנה בכשרות, בשחיטה, בנקור, בטהרה, ועוד. והוציא ספרים רבים
שעל ידם השיב רבים מעוון כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרא ס מהאלמין
שליט"א היושב בבית שמש.

רציתי בזה להעלות ולהודות על זיכוי הרבים שהנכם עושים בשנים
האחרונות בהפיצכם את למוד הזה בעולם ובחיבור הספרים והחבורות
הרבים הן להליב ההמונים והן לתועלת הלימוד המקרבת הגאולה ואשרי
חלקיכם.

ובזה הר הקדוש פרשת נשא דף קכ"ב ברעיה מהימנא מתואר הצרות
הקשות שיהיה בגלות לפני ימות המשיח הן בגלות עשיו הן בגלות ישמעאל
שנקראים כלב ונחש ובפירוש מתוק מדבש מבואר שישמעאל נקרא נחש ועשיו
כלב. ונראה להסביר כי יש בחז"ל שאומרים לנחש מה הנאה יש לך שהנך יורק
וימטיל ארס, ובאמת כך רואים שהישמעאלים נהרגים ומתפוצצים כשהעיקר
להרוג יהודים, ואילו עשיו לא יתאבדו ואת עצמם לא יחרגו בשביל יהודים.
אלא ככלב. ועל זה מוסיף שם בז' הר הקדוש "מי יוכל [בזמן שלפני המשיח
להינצל באמונה] בגינם איתמר [בשבילם נאמר] והמשפילים יזוהרו כז' הר
הרקיע "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הז' הר וכו' ובגין דעתידין ישראל
למיטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הז' הר יפקון מן גלותא ברחמי [דהיינו
מ'שה רבנו רעיא מהימנא מגלה לנו שפזכות למוד הז' הר הקדוש ברוך הוא

יפקוד מהגלות] וכן בתקוני ז' הר סוף תיקון ו' וכו' "מהאי חבורא דילך פד אתגליא לתתא בדרא בתרא בסוף יומיא ובגיניה [ויקרא כ"ה י'] וקראת דרור בארץ". ובספר הקדוש בני יששכר מאמר ט' איר ל"ג בעומר מסביר, שהאור הגנוז נחבא בתורה והוא מוסיף שרבי שמעון גלה את האור הגנוז ולכן מדליקים אורות ומדורות עד שיתגלה אור משיח צדקנו כמאמר חז"ל וי' אמר אלוקים יהי אור זה אור של משיח ובזכות התעסקות בהאור פי טוב וכו' נזכה לברכה לחיים ולהאיר לעיני כל ישראל. וגם כבודו הוציא הספר אור הז' הר ובו לקט מגדולי ישראל מפל החוגים הן מיוצאי המזרח והן מיוצאי אשכנז וליטא והן מגדולי האדמו"רים ורבני קהילות החסידים על חשיבות למוד הז' הר ומעלתה הנשגבה, וטובה מרובה המגיעת ללומדיה ואשריכם שזכיתם לזה.

כמוכן יש לדעת שאמנם למוד הז' הר מקרב הגאולה וכו' אבל יש תמיד ללמוד ולשאול אצל חכמים מסמכים כדי של א' ללמוד בצורה שאינה נכונה. בכבוד רב:

מ'שה נחשוני, ראשון לציון

- מכתב ו -

הרב מנחם מנדל טוביאס

בן הגאון מוהר"ר שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

כו" תמוז התשס"ט, לכבוד המפעל הקדוש הז' הר העולמי.

הנני ממחר לענות להיות נמנה לדבר מצוה, מפחד טרדות שונות.

אמרנו לפעלא טבא אישר, כבוד אדוני אבי הרב המבוק החסיד הקדוש הנה מזהיר הרבה השכם והערב על למוד הקדוש ז' הר בשנות השמד, בימי סטליו ותלמידיו שם רשעים ורקב, נהג בקדשו להקהיל קהלות ברבים ולדרש בפניהם דברי תורה, ומצטט להם מאמרי ז' הר לטהר נשמתם, היו נאספים הרבה יהודים בשבתות הקיץ וישבו פארבע, ארבע וחצי שעות רצופות, לפעמים נדירות הנה השמש רבי ישראל בן רבי טוביה עליו השלום מביא לרב פוס מים.

פשהיה מצטט מז' הר הקדוש בעל פה, ובפנים היו מרגישים ששה נשך מתגרש.

כמו כן נהג בקדשו להושיב על ידו ילדים בני חמש שש שישמעו ויסתכלו בפנים הספר הז' הר הקדוש.

היה מצוטט את הגאון הקדוש משרי מעלה רבי איזיק מקומרנא וצ"ל שאמר בקדשו: "לו עמי שומע לי ישראל בדרךי יהלכו" וגו', ילדים בני יש יש ילמדו זהר הקדוש ויפנס בהם יראת שמים.

כמו כן נהג ללמד ראשית חכמה עם קטנים, היה אומר שמה שאומרים ל'א ללמד ילד [ז'הר] מקורו מהמשפילים רחמנא לצלן.

הרב מנחם מנדל טוביאס

בן הגאון מורנו הרב רבי שמואל אב"ד דק"ק שטפנשט

- מכתב ז -

הרב שלמה יודא שווייצער

מלפנים רב דקהל דרכי נעם בעיר התורה מאנסי ארצות הברית כעת חונה פה עיר הקדש אשדוד, ארץ ישראל

בסיעתא דשמאי, כ"א אדר יומא דהילולא קדישא של הבעל "נעם אלימלך" הצדיק הקדוש רבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א

החיים והשלום וכל טוב סלה לכבוד האי גברא רבא ויקרא כבוד שמו תפארתו הרב הצדיק המזכה הרבים העולמי מורנו הרב רבי שלום יודא גראס שליט"א אב"ד דק"ק האלמין.

הנה כבוד הרב הצדיק ידוע לי עוד מגלות אמעריקא, זה כארבעים שנה בימי נעוריו פשלהם נגד מזוזות הפסולות ש 90% אחוז בארצות הברית היו פסולות, ופרסם הרבה קול קורא'ס ועשרות ספרים על פשרות הסת"ם, ואחר כך לחם על קדשת בתי פנסיות של א' ידברו בעת התפלה, והדפיס על זה גם בן כחמשים ספרים וקונטרסים, ואחר כך פשהתקבל בבית השחיטה הגדולה להתחיל את מלאכת השחיטה נתברר לו שאין השוחטים נוהגים בשחיטה ובבדיקת הספינים כמב' אר בשלחן ערוך, ויש חשש באכילת גבלות וטרפות, אז הרים פשופר קולו כמאמר הנביא, בקול מחאה אדירה, ובמסירות נפש, ולא נח ולא שקט, והוציא מאות ספרים על עניני פשרות ולהזהיר על כל הפרצות, ויחד עם להבדיל בין חיים לחיים הגאון הצדיק מדברעצין וצ"ל [בעל שו"ת באר משה] יסד את "ועד הפשרות העולמי" לבדק את מצב הפשרות במפעלים שונים, ועל ידי בדיקתם הקפדנית נתגלה במאפיה גדולה ["בעקערי" בלע"ז] בויליאמסבורג, ביצת גבלה שרכשו ממפעל שמספק בזול, שמקבצים את הביצים הנמצאות במעים של עופות הנהרגים בבתי המטבחיים הגדולים, שמוכרים בזול, שמדינא אסור להשתמש בהם אפלו בנמצאים בעופות

השחוטים, שדינם כדין בשר, ואסור לשם אותם במיני מאפה, כמב' אר ביונה דעה סימן פ"ב ובסימן פ"ז. והנמצאים בעופות ההרוגים דינם כנבלה.

ועוד מצאו שבכל המאפיות (בעקעריס) הפשרים השתמשו בפלעינוער"ס שהרבה מהם באים ממדינות אחרות, ושום רב לא היה בא לשם לבדק את פשרותן. ועוד מצאו שהמתקים שמוכרים לתינוקות של בית רבן היה ההכשר לא טוב, ועל ידי פעילות הועד נכנסו תחת הכשר טוב.

גם הוציאו ספרים שתארו שם את ההזנחה הגדולה בשר בהמה ובעופות, והירא את דבר ה' הפסיקו תכף לאכיל בשר, ורק אותם שכבר שקעו בחמשים שערי טמאה של אמריקה ומשקעים רק בזלילה וב"פרעסס" אמרו שהכל רק פוליטיק, כדי שימשיכו את ה"פרעסס", ולא אכפת להם אם כשר או לא, העקר שאומרים שפשר. [וכידוע מכתב החזון איש זצ"ל שכתב עוד בוילנא, על אלו של אכפת להם אם בכלל בשר, אלא רק שיש חתימה של רב פלוני אלמוני, ולא שבאמת כשר].

ואם לא די בזה, אחר זמן נתגלה שאוכלים לא רק בשר נבלה, אלא גם חלב ודם שהם אסורי כריתות, [כפתיב בסדר ויקרא (פרק ז' כז-כז) ו'חלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלהו כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליהוה ונכרתה הנפש האכלת מעמיה וכל דם לא תאכלו בכל מושב תיכם לעוף ולבהמה כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה".] וזה היה תחת השגחות המהדרות של מהדרין מן המהדרין, וזה נתגלה על ידי הגאון הצדיק רבי מרדכי מלאכי זצ"ל רב בתל אביב, ששמע שם כמפקח ראשי על המנקרים ששם תחת הרבנות הראשית, שהנקור היה תחת פקוח גדול ויש עליהם ממנה מטעם הרבנות, שמבקר את מעשיהם אם הם כהלכה.

ובארצות הברית [אמריקה] תחת הפקוח של הקוראים לעצמם "קנאים" מאכילים בשר נבלה וחלב ודם, ומסתירים את עצמם מאחורי השם "קנאים" ובכח השם הזה מבזים גדולי וצדיקי ארץ ישראל שמוסרים נפשם על קדשת וטהרת ישראל, ונתעלמה מהם רש"י על הגמרא בראש השנה דף י"ז ע"א אפיקורוס - מבזה תלמידי חכמים. וכן במסכת סנהדרין (דף צ"ט ע"ב): אפיקורוס: רבי ורבי חנינא אמרי תרנו יהוה "זה המבזה תלמיד חכם", וכן איתא במסכת שבת (דף קי"ט ע"ב): אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה תלמידי חכמים אין לו רפואה למפתו, אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ולנביאי אל תרעו אלו תלמידי חכמים, עכ"ל.

ונאף שײש לו דעה אחרת בעניני השקפה, הרי מאז שחלקו שמיני והלל, עד היום יש מחלוקת בין גדולי הדור, ומכריעים לפי גדולי הרבנים שמקבילים על הצבור, וכמו דאיתא במסכת יבמות דאף שיש מחלוקת בהלכה קימו "האמת והשלום אהבו" וחס ושלום לא בוזו אחד את חברו בשביל שיש לו דעה אחרת ויש להאריך בזה ואין כאן מקומו להאריך.

ונחזור לפרשת הפשרות כי גם פשעך הרב מלאכי הנה קולו פקול קורא במדבר אמעריקא, וכבר הנה הרב על דרכו חזרה לארץ ישראל עם הסוד הגדול והנורא שמתמטמים את ישראל בטמאות חמורות¹ ומה יעשה אם אין שומעים לו

---

1) וכמה נראים דברי הזוה"ק: א. כל מה שסובל האדם בעולם הנה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ב. יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ג. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הנה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ד. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הסמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ה. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה). ו. כל מה שסובל האדם בעולם הנה הוא מפני שלא נזהר במאכלות אסורות (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ז. יוצא מרשות הקדשה ונכנס לרשות הסטרא אחרא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). ח. אוי להם ואוי לנפשם כי לא יתדבקו בצרור החיים כלל ודנין אותו לאחר מיתתו כאדם מגעל, כי הקדוש ברוך הוא גועלו בעולם הנה ובעולם הבא (זהר הקדוש ח"ג דף מ"א). ט. מדבק נפשו בסטרא אחרא וגועל נפשו ורוחו, ורוח הסמאה שורה עליו (זהר הקדוש ח"ג דף מ"ב). י. נעשה פני חיה רעה (זהר הקדוש ח"ב דף קכ"ה).

והעיון של מאכלות אסורות מעכב בנין בית קדשנו כמו שכתוב בספר האביב מהנוגע לדעת דורנו וז"ל: ר' נתן אדלר ותלמידו ר' משה סופר מפרעשבורג מקבילים בנסתר, ר' נתן אדלר רצה לפסל השוחטים דפרנקפורט דמיין, ולהכניע חותם הסטרא אחרא ששורה על שוחטים פסולים בסוד על חרבך תחיה וגו' ואלמלא השיג כל רצונו בא משיח, אך הס"ם העמיד עליו רודפים קצבים והצרף לברח ותלמידו החת"ס רץ אחריו י' פרסאות. [וזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמז על זה ב"זע"ם" תצעד ארץ, ראשי תבות ז'ביחה ע'ירובין מ'קואות].

וכדי להבין קצת ביתר באור, מי הקריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו? ומדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום? ראה בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון [נדפס לפני ד' מאות שנה] וזה לשון קדשו: ועכשו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה הקריב את ביתנו אשר עדין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדין בעווננו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר היריעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחט הרבה אינו מדקדקים כל כך, וממהרים לשחט, וקרוב לודאי שמאכילין גבלות וטרפות כאשר נתברר... ומי שיהיה מותמה בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הנה בודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכל בשר ואל תקרי וישטחו אלא וישטחו שנתחייבו שונאיהם של ישראל כל'ה על שבקשו לאכל בשר תאוה ה'נו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם, ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעוונם חס ושלום, ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר, ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות, ולא ידעו ששטחו לעצמם בסכין פגומה,

אָפּלוּ בַחֲמוּרוֹת שְׁבַחֲמוּרוֹת עַד שְׁגָנַח מִכָּאֵב לֵב וְאָמְרוּ לוֹ אֲנָשִׁים תִּלְךְ אֶל אֲנָשִׁי וְעַד הַכְּשָׁרוֹת, הֵם לֹא כְּהַרְבֵּנִים שֶׁל הַקְּנָאִים שְׁמַעְשִׂיהֶם לְהַשְׁתִּיק אֶת הַכֹּל שֶׁלֹּא יִתְפַּרְסְמוּ מַעְשֵׂיהֶם הַמֵּת עֲבִים, תִּדְבֵּר אֶל וְעַד הַכְּשָׁרוֹת הֵם לֹא יַעֲבְרוּ עַל זֶה בְּשִׁתִּיקָה וְשִׁלְחוּ אוֹתוֹ אֶל הָרֵב שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס וְסִפֵּר לוֹ הַכֹּל. וְתַכְּף יֵצֵא בַדְּבָר לְרַחֵב וּבַעֲתוֹנִים וְהוֹדִיעַ לְהַגָּאוֹן הַצְּדִיק מִקְּאֲשׁוּי זַצ"ל. וְהוּא הוֹשִׁיב בֵּית דִּין וּבִבְרוּר אֶת הַדְּבָר שֶׁכֵּן הוּא, וְאִז יֵצֵא עִם מִכְתָּב לְתַלְמִידוֹ שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בֶּשֶׂר בְּהֵמָה וּבָעַל פֶּה אָמַר הַרְבֵּה פְעָמִים שְׁעַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה בֶּשֶׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה, [וְיִכְמוּ כֵן אָמַר הַרְיֵב"ז עַל יְרוּשָׁלַיִם כְּשֶׁלַּחַם לְפָנָי מֵאָה שָׁנָה נִגְדַּת הַקְּצָבִים בְּשִׁיקָאגוֹי, אָמַר: שְׁבָאֲרָצוֹת הַבְּרִית לְעוֹלָם לֹא יִהְיֶה בֶּשֶׂר בְּהֵמָה כְּשֶׁרָה] וְזֶה הַכֹּל הוֹדוֹת לְפַעֲלוֹתָיו הַכְּבִירִים שֶׁל מְזַכֶּה הַרְבִּים הַעוֹלָמִי הָרֵב הַצְּדִיק רַבִּי שְׁלוֹם יוֹדָא גְּרָאס שְׁלִיט"א, וְיָמֵי יוֹדַע כְּמָה זְמַן הָיָה עוֹבֵר וְאִם בְּכֻלָּל שְׁהִיָּה מִתְגַּלָּה אֵי פַעַם.

כְּמוֹ כֵן יִהְיֶה מִיתַתֶם בְּכֻלָּל נְבִלָה וְטֵרֶפָה לְכָל הוּא הַקְּלֶפָה רַח"ל תְּשַׁלֵּיךְ אוֹתֶם, וּמְכַרְח לְהִיּוֹת מַגְלָג לְכָל כּוֹי עֵי"ש בְּאֲרִיכוֹת גְּדוֹל.

וְיִדוּעַ שְׁעַל יְדֵי בֶּשֶׂר פֶּגוּל יֵצֵאוּ מִן הַדַּת לַעֲרַךְ ג' וְחִצֵּי מִלְּאֵן וְהוֹדִים רַח"ל, כְּמִבְּאֵר בְּשׁוֹ"ת דְּבָרֵי חַיִּים" (יִו"ד ח"א סִימָן ז') שְׁאִין עֲבָרָה כְּמִאֲכֻלוֹת אֲסוּרוֹת שְׁמַטְמַטֶם הַלֵּב הַיִּשְׂרָאֵלִי, וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים רָאִינוּ עַל יְדֵי זֶה יֵצֵאוּ מִן הַדַּת כְּמֵה קַהְלוֹת בְּאֶרֶץ לִוְע"ז שְׁאֲכָלוּ וְנִתְפַּטְמוּ בְּנְבִלוֹת וְטֵרֶפוֹת עַל יְדֵי הַשׁוֹבִי"ם הַקְּלִים, וְגִבְרוּ עֲלֵיהֶם דְּעוֹת זָרוֹת עַד שֶׁנִּאֲבְדוּ מִן הַקְּהָל (עֵי"ש דְּבָרֵי חַיִּים הַחֹצְבִים לְהַבּוֹת אֵשׁ).

וּבִ"דִּגְל מַחְנֵה אֶפְרַיִם" (פְּרֻשֶׁת עֶקֶב מִכְתָּב מִהַרְמַב"ם זַצ"ל) שְׁשִׁבְעִים אֶלְפֵי אִישׁ כִּפְרוּ בְּתַחֲתֵי הַמַּתִּים בְּגִלְל שְׁאֲכָלוּ וְנִתְפַּטְמוּ בְּמִאֲכֻלוֹת אֲסוּרוֹת עַד שֶׁיֵּצֵאוּ מִהַדַּת וּבָא עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ וְהִרְגָה אֶת כָּלֶם רַח"ל.

וְיִדוּעַ דְּהַעֲנֵשׁ בְּחַבּוּט הַקְּבֵר עַל הָאוֹכֵל מִאֲכֻלוֹת אֲסוּרוֹת: כְּתֹב בְּסִפֵּר אוֹר צְדִיקִים (פְּרָק י"ט), וְזֶה לְשׁוֹן קִדְשׁוֹ: דַּע כִּי מִי שֶׁלֹּא הִיָּה מְדַקְדֵּק בְּמִאֲכָלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא הִיָּה נֹזֶהר לְהַבְחִין בֵּין אֲסוּר לְהֵתֵר, וְאִפְלוּ אִינוּ אֲסוּר מִפְּרֻשׁ בְּתוֹרָה אֶלֶּא מִחֻמְיָנוּ ז"ל. עֲנֵשׁוּ שְׁלֵאֲחַר מוֹתוֹ בֵּא הַמַּמְנָה עַל חַבּוּר הַקְּבֵר וּמָכָה עַל בְּטֵנוּ בְּשֶׁרְבִיטוֹ שֶׁל בְּרָזֶל וְאֵשׁ, עַד שֶׁכִּרְסוּ נִבְקַעַת וַיֵּצֵא פְּרֻשְׁנָדָא, וְאִז מִהַפְּכִין אוֹתוֹ עַל פְּנֵיו וּמְכִים אוֹתוֹ, וְאוֹמְרִים לוֹ בְּלַע מֵה שְׁהוֹצַאתָ, הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ וַיִּצְלִינוּ מִדִּין הַקְּשָׁה הַזֶּה וּמִדְּכוּוֹתֶיהָ, וּבְפִרְט בְּאֲסוּר בֶּשֶׂר בְּחֵלֶב שֶׁהוּא עוֹן חַמּוּר, עַד כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

וּכְבֵר אִמְרַתִּי בְּדַרְשָׁה מֵה שְׁמַעְתִּי בְּשֵׁם הַרְה"ק הָאֱלֹקִי רַבִּי אֶהְרֹן רַקֵּחַ מִבְּעֶלְז זִי"ע: כִּי כָל כַּחוֹ שֶׁל הַרְשַׁע הַגְּרַמְנִי יִמ"ש בֵּא עַל יְדֵי שְׁאֲכָלוּ מִאֲכֻלוֹת אֲסוּרוֹת שֶׁהִיוּ שׁוֹחֲטִים קְלִים וּמִנְהָ נוֹלַד עֲמֶלֶק הַגְּרַמְנִי, וְהִיָּה בְּמִדָּה כְּנִגְדַּת מִדָּה מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הִשְׁחִיזוּ הַסְּכִינִים כְּדַבְעִי, הַשְׁחִיזוּ אֶת הַחֵרֶב שֶׁל הַבַּעַל דְּבַר שֶׁהוּא שֶׁר שֶׁל עֲמֶלֶק וְעַל יְדֵי זֶה הִיָּה בְּכַחוֹ לְשַׁחֵט מִלְּיוֹנֵי הַיְּהוּדִים רַח"ל,

וְכֵן הַכְּשִׁילוּ עֲשָׂרוֹת אֶלְפֵי הַיְּהוּדִים עֲשָׂרוֹת שָׁנִים בְּנְבִלוֹת וְטֵרֶפוֹת - בְּעִיר קְרֵאקָא כְּשֶׁהִיָּה הָרֵב הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "מַגְלָה עֲמֻקוֹת" הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַמְּקַבֵּל רַבִּי נִתָּן נֹטַע שְׁפִירָא זְצוּק"ל אֵב בֵּית דִּין קְרֵאקָא - מֵאַרְע מִסְעִיר שֶׁהִתְרַחַשׁ בְּתַקוּפַת הַגָּאוֹן הַצְּדִיק ר' נִתָּן נֹטַע שְׁפִירָא זַצ"ל בְּעַל "מַגְלָה עֲמֻקוֹת" זַצ"ל, וְהָרֵב הַקְּדוֹשׁ בְּעַל "מַגְלָה עֲמֻקוֹת" נִתָּן תְּקוּן גְּדוֹל לְהַבְעִיל תְּשׁוּבָה.

כמו מעשה הזנות והריגת בחורי נילדי ישראל שמנסים להסתיר במוסדות התורה ובהעלמת הרבנים זה ארבעים שנה, ואם אחד הרים קולו להזהיר את העם, יצאו נגדו פאלו היה אחד מן הריקים בהוצאת כתב פלסטר עליו, וזה גרם שרוצח חסידי טרוריסטי וחאמאסי ירה בו להרגו, ובדרך נס נצל.

נחזור להרב גראס, שהודות לפעולותיו הפכירות בסור מרע לאפרושי מאיסורא זכה לעלות לארץ ישראל, ופה בארץ ישראל התחיל לעורר ל"ועשה טוב", בתעמולה עולמית, ונתלבש בו ניצוץ מנשמתו של רשב"י הקדוש להדפיס ולהפיץ הז'הר הקדוש ותקוני ז'הר ואור הז'הר ועוד הרבה ספרים על הז'הר בחנם, לעורר בני ישראל ללמד תורת הרשב"י הקדוש, שמסגל ליראת שמים ולקרב הגאולה, כמוכא בספרים אלו.

ודבר גדול עשה, בפרט בדור העכור הזה ובפרט באמריקה שרבו בו מהקוראים עצמם קנאים, "עושים מעשה זמרי ומבקשים ש'כר כפנתחס", ולאחר שנתפטמו בנבלות ואסורי כריתות [שהאטליזים - ה"בוט'שערס" הטמאים, מלעיטים אותם], שהם הכי גרועים, כמב'אר במסכת סוטה (דף כב:): אמר לה זנאי מלכא לדביתהא אל תתיראי מן הפרושין ולא ממי שאינן פרושין אלא מן הצבועין שדומין לפרושין, שמעשיהו כמעשה זמרי ומבקשין ש'כר כפנתחס. וראה ברש"י שם: אלא מן הצבועים - כלומר שאין מראיתם כתולדותם אלא צבועין מבחוץ ואין תוכן פכרם. שמעשיהו כמעשה זמרי - שהו רשעים ומבקשים ש'כר כפנתחס אומרים לבריות לכבדן כפנתחס, ואיכא דמפרש לה לענן צניעותא. ואלו הצבועים והחנפים והטמאים חושבים עצמם כצדיקים, הלא באים לבית הפנתסת ומניחים על ראשם הטמא תפליו, ועושים צדקה ועושים פנוכדנאצר מלך בבל ש"חטאו בצדקה יפר'ק", אבל הם נטמאים בקלפת עריות, ושורה עליהם רוח הטמאה של הסטרא אחרא, [כמב'אר בז'הר הקדוש פרשת משפטים (דף קכ"ה ע"א וע"ב), וכן כתב הגר"א ביו"ד סימן פ"ז בהגהותיו ב' פעמים שמציין על ענין פשר בקלב את הז'הר הזה], אך מצוות אלו מאוסים לפני הקדוש ברוך הוא, שנעשו עם קלפת עריות, כמו שכתוב באור החיים הקדוש (בסוף פרשת אחרי).

על כן לאחר שזכה באמריקה לגרש את הרע על כל פנים מאותם היראים את דבר השם שנתעוררו על ידו והחלו להזהר בכשרות המאכלים זכה על ידי זה לעורר ללמד את ספרי הז'הר של הרשב"י הקדוש ולהכניסם בלב רבים ולקרב הגאולה.

על פן אנו מאחלים לו שיצליח בעבודתו הקדושה, ואם יעבד בממדי פחות
הגדולים להכניס יראת שמים, יכולים אנו להכין עצמנו לקבל פני משיח
צדקנו, שיתגלה במהרה בימינו.

בברכת חג פשוט ושמח ובברכת כל טוב:

של מ'ה יודא שווייצער

- מכתב ח -

הרב שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

ב"ה, ערב שבת קודש לסדר "למען תהיה תורת השם בפיך" "למען"
גימטריה "קץ" ח' דש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הז' הר" בגימטריה
תש"ע חושבן דין כחושבן דין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמו"רים, ראשי הישיבות, מרביצי
התורה, ורבנים, מגידי השעורים בדרך היומי ובשלחן ערוך יומי, ודי בכל אתר
ואתר, וכל העוסקים במלאכת הק' דש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלמוד תורת הרשב"י
זי"ע ולקרב הגאולה, פמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המטלת על כל
אחד ואחד ללמד הז' הר הקדוש.

לכן היות שהצבור מתאסף בזכותכם לקב' עתים לתורה בתורת הנגלה,
יש בינכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהינו להתחיל את השעור או
לסים את השעור בלמוד ספר הז' הר הקדוש על פ'רשת השבוע משך חמש דקות
פמב' אר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז:) וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי
יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הז' הר שהוא
עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר
הז' הר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (חלק א' דף לג עמוד
ג'), "מוסר השם שיש בז' הר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר,
וכל תבה ותבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן.

ובקל אפשר ללמד הז' הר "חק לישראל", שתקן האריז"ל, מידי יום ביומו
ועל ידי זה להטעים את נ'פת צוף דברי הרשב"י זי"ע לצבור הלומדים, כמו

שִׁכְתָב הַחֵיד"א זצ"ל, שָׁאִין עוֹד לְמוֹד בְּעוֹלָם הַמְזוֹכֵךְ הַנְּשָׁמָה כְּמוֹ לְמוֹד הַזֶּה הַר הַקְּדוֹשׁ.

וְהַלּוֹמֵד הַזֶּה הַר, אֶפְלוּ אֵינּוּ יוֹדְעֵי וְאֵינּוּ מִבִּין מַה שְׁמוֹצִיא מִפִּיו, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְקַן דְּבָרָיו. וְכֵן אָמְרוּ קִמְאֵי וּסְמִכוּהוּ אֶקְרָא וְדָגְלוּ עָלַי אֲהַבָּה, אֵל תִּקְרִי וְדָגְלוּ אֶלָּא וְדַלּוּגוּ. וְעַיִן בְּהַרְבַּ חֵיד"א בְּקוֹנְטֵרַס טוֹב עַיִן בְּשֵׁם ה"א ז"א וכו'.

וְכַתֵּב הַרמ"ק בְּסֵפֶר אֹר הַנְּעָרָב כִּי בַעַת לְמוֹד סִתְרֵי תוֹרָה מִתְעוֹרָר בְּנִפְשׁ רָגֵשׁ נִפְלָא לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כִּי עָזָה כְּמֹנֵת אֲהַבָּה, וּמוֹבָא בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּזֶה הַר פְּרָשְׁתׁ נִשְׂא, (דף קכ"ד:): וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהִירוּ בְּזֶה הַר הַרְקִיעַ בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֶּה הַר, מִן זוֹהָרָא דְאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צָרִיךְ נִסְיוֹן, וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׂרָאֵל "לְמִטְעָם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּה הַר, יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דְּבָרִים לֵב) ה' בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמוּ אֵל נִכְר. [תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ]: מִשׁוּם שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְטַעֵם מְאִילֵן הַחַיִּים שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֶּה הַר הַזֶּה, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

וּבְמִקְדָּשׁ מְלָךְ (לְרַעֲיָא מְהִימְנָא פְּאֹן) דּוּק לִישְׁנֵיהּ דְקֹאֲמֵר לְמִטְעָם, לוֹמֵר שְׁעֵתִיד לְהַתְגַּלוּת פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי הַזֶּה הַר בְּטוֹב טוֹב הַשֵּׁם, וְאִזּוּ יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא כְּשִׁיטְעֵמוּ פְּרוּשֵׁי אִמְרֵיו כִּי נַעֲמוּ, כְּמוֹ בְּזַמְנֵנוּ זֶה שֶׁהוּא אַחֲרִית הַיָּמִים וְזַמֵּן הַגְּאֻלָּה. וְעַל פִּי זֶה אֶפְשֵׁר לְהַבִּין מַה שְׁכַתֵּב הַחֵיד"א זצ"ל, וְעוֹד, כִּי אִמְיַרְת הַזֶּה הַר לְבַד בְּלִי לְהַבִּין מוֹעִיל מְאֹד, כְּמוֹ שְׁדִיק הַמְקַדָּשׁ מְלָךְ "לְמִטְעָם" שְׁזָה מוֹרָה עַל אִמְיַרְתָּ לְבַד שְׁאֵם טוֹעֲמִים רַק אֵת הַזֶּה הַר יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי.

וּבַתְּקוּנִים סוּף תְּקוּן ו', מֵהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיָא, וּבְגִינֵיהּ (וַיִּקְרָא כַה, י) וַיִּקְרָא תָם דְּרוּר בְּאַרְצֵי וְגוֹמֵר. וּבַתְּקוּן ל' בְּסֵפֶר כִּסּוּס מְלָךְ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: "כְּמָה גְּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמְיָדֵי חֲכָמִים לְלַמֵּד קַבְּלָה, וְעַנְשֵׁם כְּמָה גְּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קַבְּלָה, וְגוֹרָם אֶרֶךְ גְּלוּתָא, כִּי הֵם מְעַכְּבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמֵנָא לִיְצֵלוֹ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַת אַחַת בְּלִמּוּד הַקַּבְּלָה מַה שְׁלֵא נַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד חַדָּשׁ יָמִים בְּפִשְׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְדוֹל כֹּחָה לְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה". וּבַתְּקוּן מ"ב שֵׁם בְּכִסּוּס מְלָךְ, "כִּי לְמוֹד הַזֶּה הַר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירָסָא בְּעֲלָמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שְׁפָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהַבִּין אֶפְלוּ פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי אַחַד, יַעֲשֶׂה בּוֹ תְּקוּן לְמַעַלָּה בְּשַׁעַת אַחַת מַה שְׁלֵא יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפִּשְׁטֵי שְׁנָה תְּמִימָה, וּמְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְמִלְכָא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְּנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְרַקִּיעָא. וְאִין נַחַת רוּחַ לְהַשֵּׁם כְּעֶסֶק בְּנִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַחֲכָמָה הָאִמְתִּית הַמְקַבְּלָת כִּי מִמֶּנָּה יוֹדְעֵי רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעִבּוּדָתוֹ וּמִצְוֹתָיו...". עַד פְּאֹן.

וְכַתּוּב בְּאַבְנֵי שְׁלֵמָה (פָּרָק ח' אוֹת כ"ו לְהַגִּיר "א ז"ל) פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם חַיִּים לְפְנִימִיּוֹת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ וְהַחִיצוֹנִיּוֹת וְהַחִיצוֹנִיּוֹת לְחִיצוֹנִיּוֹת הַגּוֹף, וְהַעוֹסְקִים בְּרִמּוֹז וְסוּד אֵין יֵצֵר הַרְעָה יְכוּל לְהַתְגַּרְוֹת בָּהֶם. וְכַתּוּב עוֹד וְשֵׁם (בְּפָרָק י"א אוֹת ג') דְּהַגְאָלָה ל' א תְּהִיָה, כִּי עַל יְדֵי לְמוּד הַתּוֹרָה, וְעַקֵּר הַגְאָלָה בְּלְמוּד הַקְּבֵלָה.

וְכַתּוּב בְּסִפֵּר יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ הָעֲבוּדָה (שְׁעֵר ו' פָּרָק ג') וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אֵין אָדָם יְכוּל לְבוֹא אֶל קֶצֶת הַשְּׂגָת גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְשִׁמוֹ מְכֹל לְמוֹדֵנוּ, כְּמוֹ מְלָמוּד חֲכָמַת הַקְּבֵלָה, וּבִיחּוּד מְלָמוּד סִפֵּר ז' הֵר הַקְּדוּשׁ וְהַתְקוּנִים, חֲכָמַת אָדָם תְּאִיר פְּנֵיו וְכו'.

וְהֵרַב הַחֲסִיד בְּעַל חוֹבַת הַלְּבָבוֹת פָּתַב בְּשְׁעֵר אֶהְבַּת הַשֵּׁם (פָּרָק ו' וְזֶה לְשׁוֹנוֹ): וְכֵרְאוֹי לְךָ, אָחִי, לְדַעַת כִּי זְכוּת הַמְאָמִין אֶפְלוֹ אִם יִהְיֶה מְגִיעַ אֶל הַתְּכָלִית הַרְחוּקָה בְּתַקוּן נִפְשׁוֹ לְאֶל הַיָּם יִתְבָּרַךְ, וְאֵלוֹ הִיָה קָרוֹב לְמַלְאָכִים בְּמַדוּתֵיהֶם הַטּוֹבוֹת וּמְנַהֲגֵיהֶם הַמְשַׁבְּחִים וְהַשְׂתַּדְּלוֹתָם בְּעֲבוּדַת הַבוֹרָא וְאֶהְבַּתְּם הַזִּכָּה בּוֹ אֵינָם פְּזִיזוֹת מִי שְׁמוּרָה בְּנֵי אָדָם אֶל הַדֶּרֶךְ הַטּוֹבָה וּמִיִּשְׁרָם אֶל עֲבוּדַת הַבוֹרָא, שְׂזִכּוּתֵיהֶם נִכְפָּלוֹת בְּעִבוּר זְכוּתָם בְּכָל הַיָּמִים וּבְכָל הַזְּמַנִּים וְכו'. עַד כָּאן דְּבַרֵי קִדְשׁוֹ.

וְכֵאוּר לְעֵינַיִם בְּאוּרוֹ שֶׁל הַשֵּׁל"ה הַקְּדוּשׁ, שְׁכַתּוּב עַל כֶּךָ: "הִנֵּה מִבְּאֵר מְכָאן שְׁחַבּוּר הַזֶּה הִיָה עֲתִיד לְהִיֹּת גִּנּוּז וְכו' עַד שְׁיָבוֹא הַדּוֹר הָאֲחֵרוֹן בְּסוֹף הַיָּמִים, שְׂאֵז יִתְגַּלֶּה לְתַחַתוֹנִים. וּבְזְכוּת הָעוֹסְקִים יְבוֹא מְשִׁיחַ, כִּי אֵז תְּמַלֵּא הָאָרֶץ דְּעָה בְּסִפְתּוֹ אֲשֶׁר זֶה תְּהִיָה סִבָּה קָרוֹבָה לְבִיאָתוֹ, וְזֶה שְׂאֵמֵר וּבְגִינָה "וְשַׁבַּתְּם אִישׁ אֶל אַחֲזָתוֹ" וְכו', כְּדֵי שְׂבִזְכוּת זֶה יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שֶׁל א' נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמְצָרִים עַד שְׁהַצִּרְךָ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקִדְשֵׁם בְּדָם הַפֶּסַח וּבְדָם הַמִּילָה, כֵּן הַגְאָלָה הַעֲתִידָה ל' א יִהְיֶה הַגְאָלָה עַד שְׂיִזְכּוּ לְתוֹסֶפֶת הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרִי הַזִּכָּה בָּהּ" (עֲשֵׂרָה מְאָמְרוֹת מְאָמֵר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי לוֹחֹת הַבְּרִית).

כְּמוֹ כֵּן, בְּנוֹסֵף לְמַעַלָּה הַנֶּפְלְאָה שֶׁל קָרוֹב הַגְאָלָה בְּרַחֲמִים, מְסַגְּלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסִפֵּר הַזֶּה הֵר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גְּזֵרוֹת קִשׁוֹת וְלְהִיֹּת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מְפִנֵי כָּל צָרָה רַחֲמָנָא לִיִּצְלוּ.

וְכִידוּעַ כְּבִנּוֹ הַקְּדוּשׁ הַרְמָח"ל, כְּבִנּוֹ מְשֵׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ זְכָר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה זְכוּתוֹ יִגֹּן עָלֵינוּ אָמֵן, בְּעַל הַ"מְסַלַּת יִשְׂרָאֵל" וְעוֹד, תִּקְוֵן בִּישִׁיבָתוֹ סִדֵּר לְמוּד מְיַחֵד שֶׁל גִּירְסָא בְּסִפֵּר הַזֶּה הֵר הַקְּדוּשׁ בְּמִשְׁמְרוֹת ל' א הַפֶּסֶק כָּלֵל מִעַתַּלְעַת, וְקִבַּע דְּבָר זֶה בְּתַקְנָה הַרְאִשׁוֹנָה בִּישִׁיבָתוֹ, וְכוּתֵב עַל מַעַלַּת הַדְּבָר בְּאֶגְרַת לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַלְשׁוֹן: "זֹאת הַעֲצָה הַיְעוּצָה לְכָל קְהָלוֹת קִדְשׁ לְהַנְצִיל

מְרַשֵׁת זו טְמֵנו שׁוֹנְאֵיהֶם, וּבִנְדָאֵי הִיָּה לָהֶם לְפַקֵּחַ עַל זֹאת וְלֹא יִחְדְּלוּ, כִּי רַב הַדְּבָר וְעֵצוּם מֵאֵד... .

... וְעַתָּה אֵל יִשְׁלִיכוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אַחֲרֵי גֹנֹם, כִּי אֲנִי אֶלְמָלֵא נִתְיָשָׁר חִילִי הַיִּיטִי קוֹבֵעַ דְּבָר זֶה בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, אֲבָל כְּבוֹד תּוֹרַתְכֶם יִקַּח אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת וַיְהִיָּה לוֹ לְזִכּוֹת, כִּי אִין כְּמוֹהָ לְטוֹבָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֶחָד בְּמִקּוֹמוֹ יִכּוֹל לַעֲשׂוֹתוֹ כִּי לֹא דְבָר קָשָׁה הוּא כָּלֵל".

וּמִי לָנוּ גְדוֹל כְּהַרְמָח"ל זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אֲמֵן אֲשֶׁר הִיָּה בְּקִי עֵצוּם בְּכָל מְכַמְנֵי הַתּוֹרָה וְלֹא מְצָא עֵצָה לְבַטֵּל גִּזְרוֹת מַעַם יִשְׂרָאֵל אֲלֵא אֶת הָעֵצָה הַזֹּאת, לְמוֹד בְּסִפְרָה הַזֹּאת הַר בְּרִצְפָה לְלֹא הַפְּסֵק, שְׂבַכְיָח הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִינָה שָׁל סִפְרָה הַזֹּאת הַר הַקְּדוּשׁ לְבַטֵּל כָּל גִּזְרוֹת וּלְקַרֵּב הַגְּאֻלָּה בְּרַחֲמִים.

וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוּת וְהַשְׁבֵּתַת הַקְּטָרוּגִים (חֲסֵד לְאַבְרָהָם מֵעֵין רֵאשׁוֹן נֶהַר כ"ד).

הַכֹּל תְּלוּי בְּעֵסֶק הַחֲכָמָה הַזֹּאת, וּמִגִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחוּר וְעַכּוֹב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֲרֵתְנוּ (הַקְּדָמַת הַרֵב חַיִּים וַיִּטְאַל לַעֲזֹב חַיִּים).

וְאַחֲרֵי שֶׁזְּכִינוּ לְהַפִּיר מַעֲלַת דְּבָרֵי הַזֹּאת הַר הַקְּדוּשׁ וּפְעֵלֵם הַנִּפְלֵא וְהַשְׁפָּעַתְם הַבְּרוּכָה, לֹא יִפְלֵא אִם כֵּן שְׂבַכְל הַחוּגִים נִמְצָאוּ גְדוּלֵי הַדּוֹרוֹת שְׂקִבְעוּ לְמוֹדֵם וְעִיּוֹנָם בַּזֹּאת הַר הַקְּדוּשׁ, וְאַף הַמְּלִיצוֹ לְרַבִּים וּלְשׁוֹמְעֵי לְקַחֵם עַל הַתּוֹעֲלַת מִהַלְמוּד בּוֹ כְּמוֹ שְׂיִתְבָּאֵר.

וּלְשׁוֹן דְּגָל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם פְּרַשַׁת שְׁמִינִי: וְזֵהוּ דָרָשׁ דְּרָשׁ מִשָּׁה, הִיָּנוּ כְּשִׁיתְגַּלֶּה (כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר יֵשׁ בְּחִינַת מִשָּׁה, וְאִיתָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הִיָּה בְּחִינַת מִשָּׁה), וַיְדַרְשׁ מֶה שְׂדַרְשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הִיָּנוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סִפְרָה הַזֹּאת הַר, אִזּוּ וְהִנֵּה שְׂרָתָהּ, הִיָּנוּ שְׂיִתְבָּטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יְהִיָּה הַגְּאֻלָּה שְׂיִבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד.

בְּסִפְרָה אֲמֵרֵי קוּדְשׁ (פְּרָק ט"ו), שְׂחַבְרָה בְּעַל פְּרוּשׁ הַמְּשַׁנִּיּוֹת מִהַרִּי"ח (שְׁהִיָּה מְרוּאֵי פְּנֵי אֲדוּנָנוּ הַגָּבֵר א"ו ז"ל), וְזֵה לְשׁוֹנוֹ: "וְהַלְמוּד בַּיּוֹם יְהִיָּה וְכוּ' וְסִפְרֵי מוּסָר, חַיּוּבָם גְּדוֹל מִמֶּשׁ, כְּמוֹ לְהַתְפַּלֵּל אוֹ לְהַגִּיחַ תְּפִלִּין וְכוּ', וְזֵה הַר – טוֹב מֵאֵד לְלִמּוּד, פְּשִׁיטָא לְמִי שְׂמַבִּין עִמְקוּתוֹ מַעַט, אֲלֵא אֶפְיָלוּ לְלַמַּד לְפִי פְּשׁוּטוֹ גַם יֵשׁ בּוֹ מוּסָר גְּדוֹל, וּלְשׁוֹנוֹ מְסֻגָּל", עַד כְּאֵן.

וּבְצִנּוּאֵת רַבְּנוּ הַגָּאוֹן רַבִּי יַעֲקֹב מְלִיסָא (אוֹת ג'), "גַּם בְּכָל שְׁבֵת תִּקְבְּעוּ לְלַמַּד שְׁעוֹר בַּזֹּאת הַר הַקְּדוּשׁ", עַד כְּאֵן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו "אהל ישראל" (שער התשובה, פרק א'), כתב וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האריז"ל שלמוד בספר הז' הר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אף על פי שאינו מבין האדם עומק פונתו, דאפילו לפי פשטות דבריו הם דברי מוסר השפל וכל דבריו כגחלי אש ונכנסים בלב הלומד והשומע, ובפרט אם יתעורר בבכיה ושברון לבב כשלומד בספר הז' הר, אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסטרא אחרא ממנו הרחק כמטחוי קשת, ומכל שכן אם ילמדו למוד זה בליגה מחצות ליגה ואילך, שיועיל מאד לזכך נשמתו, אחר שבוכה על גלות השכינה והחרבן והגלות, ואחר כך ישב וילמד עד שיעלה עמוד השחר, ויחבר ליגה ניום, ועליו נאמר "יומם יצנה השם חסדו", שחוט של חסד משוך עליו כל היום משום ד"בליגה שיר ה עמי". וגם בשבתות לא ילמד אלא בספר הז' הר, שהשבת קודש וספר הז' הר קודש, ואם לאל ידו בחכמת הקבלה ילמדו ביום השבת, ויהיה לו סיוע גדול בלמודו.

וכתב בשבחי האריז"ל על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמד בכל יום כמה דפים מספר הז' הר, וסגלת למוד ספר הז' הר יועיל לאדם להכניס יראת השם בלבו.

ועד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד כמה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד וישנה הפרי עץ חיים מאה פעמים ואחד.

ובספר "אביר הרועים" (חלק א' עמוד פ"ג אות קס"ח), מספר שפעם אחת בשעה שהתבודד עצמו רבנו הקדוש ונורא אדמו"ר מסוכטשוב זצ"ל ללמד הז' הר הקדוש וכו', והנה משך את פובע השטריימל שעל ראשו למטה עד גבות עיניו בא פן שפל המצח שלו היה מכסה, ואחר כך התחיל ללמד בהתלהבות עצומה ובאימה ויראה שאין לשער ובגהימה בקול דממה דקה מאד, ורק לפרכים התפרץ מלבו הטהור גהימה גדולה על איזה רגעים, ולא רמו עיניו הטהורים ולא הגביה את גבות עיניו להביט חוצה מן ספר הז' הר הקדוש בכל משך למודו וכו', וכשהביט אחר כך על המורה שעות ראה שלמד רבנו הקדוש פן יותר מארבע שעות שלמות, והפיל היה בהתעוררות וחד קטירא מתחלה עד סוף בלי הפסק רגע אחת ובלי הבט חוצה מספר הז' הר הקדוש בכל זמן רב שהוא, עד כאן.

ובמשנה ברורה (סימן א סעיף קטן יב), כתב בשם ברפי יוסף וזה לשונו: "וצריך האדם לקב"ע לו עת ללמד ספרי מוסר בכל יום ויום אם מעט ואם הרבה פי הגדול מחברו יצרו גדול הימנו, ותבלין היצור הרע הוא תוכחת מאמרי חז"ל". ובשער הציון (אות כ"ו), כתב בשם החיי אדם שהוא יותר חיוב מלמוד משניות, עד כאן.

ובספר "מאיר עיני ישראל" (כ"ג עמוד תקנ"ו), מובא שמקורבו של רבי שלמה בלונצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה ספר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הז"ה של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הז"ה של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס הקדש), שספר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו פי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרים "דבר גדול מעשי מרובה"), ומרגלא בפומיה תמיד פי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ואי אפשר לב"א עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריא, אמנם דאג פי ל'א יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל למודיו הנגלים שהם צ"ח רבים, ועין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאחרת, כ"ה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם באורי הגר"א, פן ספר התמונה, וספרי הז"ה, פן ספר הפרדס משה לקורדובירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, פן ספר עבודת הקדש להגבאי, וספרי הרבי יוסף גיקטליא הל"א הם שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם ל'א (ועוד עין שם עמוד קע"ב אות צא, ראה אור הז"ה דף 82).

ובספר מעשה איש (חלק ג' עמוד צ"ח) מובא: שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הז"ה ופעם אמרו ללמד ז"ה, ואף הוא עצמו למד ספר הז"ה עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן.

ועוד שם (חלק ד' עמוד צג) מובא: שהגאון רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א שאל פעם את מרן החזון איש זצ"ל אודות למוד הז"ה הקדוש למי של"א הגיע לחכמה זו, והשיב מרן ז"ל, למען הלמוד אסור, אבל למען יראת אל קים מתר ומצוה גדולה היא, פי אין לך מאמרי חז"ל שמלהיבים כל כך כמו מאמרי הז"ה הקדוש.

ועוד שם (בשולי העמוד) מובא: שהרב רבי שמואל עקיבא שלזינגר שליט"א (אב"ד שטרסבורג) מספר: בהיותי עדין בחור צעיר לאחר בר מצוה

נתלוייתי פעם להגאון רבי שמואל וואזנר שליט"א, ואז זכרוני שהיה מנח על השלחן ספר "הז'הר" (שהיה ל'א פריכה), ואמר הגאון רבי שמואל וואזנר: נראה שלומדים הרבה בספר זה. והחזון איש חידך (ראה אור הז'הר דף 86).

ובספר לב אליהו חלק א' (במעשים והנהגות עמוד ע"ה) מובא: שהגאון רבי אליהו לאפאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרנים היה לומד ז'הר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פרק ו' עמוד פ"ח), מובא: שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר ז'הר הקדוש עין שם.

והרב הגאון רבי חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים, נהג אחר סעודת ליל שבת ללמד דברי הז'הר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרבה מלמוד הז'הר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורנו הרב רבי ויטאל זצ"ל בשער רוח הקדש (דף יא:), וזה לשונו: "וכן אמר מורי ז"ל (דהינו האר"י הקדוש) להרב רבי אברהם הלוי עצה טובה לענין השגה שילמד בז'הר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום, ושיקרא בספר הז'הר פעמים רבים", עד כאן לשונו.

ובספר עבודת הקדש להגאון חיד"א ז"ל (מורה באצבע אות מ"ד), למוד ספר הז'הר מרומם על כל למוד בשגם ל'א ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו והוא תקון גדול לנשמתו וכו'. (ראה אור הז'הר דף 76, 82).

וכתב הגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל בספרו "לוח ארו" (פרק ו'), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שכתרו אתו, מפל מקום בלומד בדברי קבלה ז'הר הקדוש חדש וישן ותקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זיע"א וכדומה להם, בשגב הלמוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שכתרו מרבה, ומסגל להבריח ממנו היסורין.

ובספר: "זכירה לחיים" (בהקדמה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב ז"ל בגליון הז'הר הקדוש סדר חיי שרה (קל:), דמי שישגי בלמוד ספר הז'הר ופרושו בדיוק ובעיון מבטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

נקוט מיהא פלגא דבלמוד מה שיוכל להבין אפילו שהוא לפי הפשט בלתי דיוק ועיון כמ"ני וכו' דאין לנו עסק בנסתרות כבן זומא מבחין אהני ליה מיהא דמסתמא ל'א יראה פני גיהנם. ועין סדר ויחי (רכה). מה שכתב שם. וראה עוד

מה שְׁהִיָּא בְּסִפְרָא הַלּוּלָא רַבָּא (ג"ו:), דְּכָל הָעוֹסֵק בְּסִפְרָא הַזֵּה הָרִי יִהְיֶה נִשְׁמָר מִכָּל דְּבַר רָע, דְּרָאִשֵׁי תַבּוֹת ר"ג לִי ח" סִידְיוּ? "שְׁמוֹר גִּימְטְרִיָּה זֹה"ר.

עוֹד כָּתַב (בְּדָף נה:): דְּהַלּוּמַד בְּסִפְרָא הַזֵּה הָרִי מְכַנִּיעַ אֶת יִצְרוֹ הָרַע וְקוֹנֶה שְׁלֵמוֹת בְּעוֹלָם הַזֵּה וּבְעוֹלָם הַבָּא יַעֲיִן שָׁם. וְעַל הַכֹּל דְּלַמוּד הַזֵּה הָרִי מְקַרֵּב הַגְּאוּלָּה, וְהַקְּלָפוֹת פְּרִיט וּפְרִיתוֹן כְּמוֹ שֶׁכָּתַב שָׁם פְּעָמִים רַבּוֹת.

וּבְקוֹנְטְרַס חַיִּים וּמְזוֹן (חֶלֶק ב' אוֹת מ"ד), הִבְאֵתִי מִסְפָּר קָרְבָּן מְנַחֵה "גַּם כִּי יִתְנוּ בַגּוֹיִם" גִּימְטְרִיָּה סִפְ"ר הַזֹּה"ר, כִּי עַל יְדֵי זֶה עֲתָה אֶקְבְּצֵם עֵינֵי שָׁם. וְהָא שְׁמִיעַ לִי דְבְּסִפְרָא הַזֵּה הָרִי יִרְגִּיל יוֹתֵר מִהַתְקוּנִים בְּיוֹם, וּבַתְקוּנִים יִרְגִּיל בְּלִילָה יוֹתֵר מִבְּיוֹם, לְפִי מַה שֶׁכָּתוּב "מְאוּר הַגְּדוֹל" הוּא סִפְרָא הַזֵּה הָרִי, וְ"הַמְּאוּר הַקָּטָן" הוּא סִפְרָא הַתְּקוּנִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב שָׁם בְּסִפְרָא הַלּוּלָא רַבָּא (דָּף ג.).

וְכָתַב עוֹד שָׁם (חֶלֶק א' דָּף י"ד עֲמוּד ד'), עַל מֵאֵי דְאָמַר רַשְׁבֵּ"י עָלְיוֹ הַשְּׁלוֹם "אֲנֵא שְׁכִיחַ בְּעֵלְמָא, דְּהָא בְּחַיִּי לֹא יִתִּיב עֲלֵמָא בְּצַעֲרָא" (זֵה הָרִי בְּרֵאשִׁית דָּף רכח:), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: מְזַה תְּבִין דְּהַלּוּמַד בְּזֵה הָרִי יִשָּׁן וְחַדֵּשׁ וְתַקּוּנֵי הַזֵּה הָרִי בְּקַבִּיעוֹת וּרְגִילוֹת מְבֻטָּח לוֹ דְּיִגְוֹ עָלְיוֹ דְּגְדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתוֹ... וְעֵינֵי סִדְרָא יִתְרוֹ (דָּף ס"ח.) מַה שֶׁכָּתַב הַרְמ"ז (רַבִּי מִשֵּׁה זְכוּתָא) דָּאֵם אֵינּוּ לוּמַד בְּזֵה הָרִי הַקְּדוּשׁ יִכְסִּיפוּ לוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, יַעֲיִן שָׁם, וְעוֹד יִתְרַה עַל זֵאת דְּבַרֵּי מוֹרְנוֹ רַבִּי חַיִּים וַיִּטְאַל זִ"ע, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: אָמַר עוֹד (יְרֵמְיָה ד כד): "וְכָל הַגְּבָעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ", כִּי הַגְּבָעוֹת הֵם הַתְּלִמִּידֵי חֲכָמִים הַבְּחוּרִים הַנְּקָרָאִים גְּבָעוֹת אֶצֶל בְּחִינּוֹת הַהָרִים הַנְּזָפֵר, הַנֶּה הַגְּבָעוֹת אֵלּוֹ נִתְקַלְקְלוּ לְגַמְרֵי, כִּי בְּרֵאוֹת הַתְּלִמִּידִים הַקְּטַנִּים אֶת הַגְּדוּלִים הַהָרִים הַרְמִים רוֹדְפִים יוֹמָם וְלַיְלָה אַחֲרֵי הַפְּשָׁטִים וְאֵינָם עֹסִיקִים בְּחֻמְרָא הַזֵּה אֶת וְאֵינָם יוֹדְעִים כִּי מִירְאָתָם לִפְנֵי בָּהֶם נִמְנָעִים מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהֶם בְּנִזְפֵר, וְעַל כֵּן גְּבָעוֹת אֵלּוֹ נִתְקַלְקְלוּ וְלָבָם שֶׁרַשׁ פּוֹרְהָ רֵאשׁ וְלַעֲנָה וְעֲלָתָה בָּהֶם חֲלוּדַת טִיט וְרַפֵּשׁ לְכַפֹּר בְּחֻמְרָא הַאֲמַת, וְאוֹמְרִים שְׂאִין בַּתּוֹרָה אֶלָּא פִּשְׁטִיָּה וְלְבוּשִׁיָּה בְּלִבָּד עַל דְּרַךְ הַנְּזָפֵר לְעִיל בְּפִרְשַׁת בְּהַעֲלֵ תַךְ, וְאֵין סִפְקָא כִּי לֹא יִהְיֶה לָהֶם חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא בְּנִזְפֵר שָׁם בְּזֵה הָרִי. וְכַבֵּר נִתְבָּאָר לְמַעְלָה הַסְּפָה כִּי תוֹרַת עוֹלָם הַבָּא אֵינְנָה כְּפִשְׁטָה רַק עַד שָׁם עוֹסְקִים בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוּתִיָּה, וְזֶה שֶׁלֹּא בְּחַר בָּהֶם וְלֹא טָרַח בְּעוֹלָם הַזֵּה מְעַרְבַּ שְׁבַת לֹא יֵאָכֵל בְּשַׁבַּת, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר "הִנֵּה עֹבְדֵי יֵאָכְלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ" וְגו'. (אוֹר הַזֵּה הָרִי דָּף 493).

חֲזִינָן הַשְּׁתָּא עַד כְּמָה גְּדוֹל וְעֲצוּם כֹּחַ שֶׁל הַלְמוּד בְּסִפְרָא הַזֵּה הָרִי, אֵין לָנוּ אֶלָּא לְחִזְקָא אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלֶאכֶת הַקָּדְשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אֶמְצָן וְכֹחַ וְחִזְקָא בְּעִבּוּדָתָם הַקְּדוּשָׁה, אֶמְצָנוֹ מְתוּנִים וְחִגְרוּ עַד לְהַמְשִׁיךְ וְלְהַפְּיֵן אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאֵי, לְפַרְסֵם כֹּחַ בְּעוֹלָם וּלְסִיעַ בְּכָל מַה

דאָפּשער, װױסִיפּוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל וְלִהְרַבּוֹת חַיִּים לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְאוֹרִיטָא לְאוּקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא.

וְעוֹד לְמַדְנױ מוֹרְנױ הַרְמָח"ל אֲגָרַת ט"ו (רַמְח"ל לַרַב"ד) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְאוֹדִיעֶךָ
בְּזֶה סוּד גְּדוֹל מַה שְּׁאָמַר הַכְּתוּב: "בְּצַר לָךְ וּמִצָּאוֹךְ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְכוּ'
וְשָׁבַת עַד הַשֶּׁם אֵל הַיֵּךְ" וְכוּ' (דְּבָרִים ז, ל), דַּע, כִּי הַתְּגַבְרוֹת הַסְּטָרָא אַחֲרָא
לְגִזְרַת חַס וְשְׁלוֹם גְּזֵרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, נִמְשָׁךְ לְפִי עֲלִיתָה לְהַתְּאַחַז וְלִינֹק
בְּמַדְרָגוֹת, כִּי כְּפִי עֲלוֹתָה כֶּךָ מִתְּגַבְרַת. וְהַזֶּה הִיא עוֹלָה וּמִתְּגַבְרַת בְּסִפְרוֹת זו"ן,
וְאִזּוּ נִדְחָקִים יִשְׂרָאֵל דוּחָק אַחַר דוּחָק. עַד שֶׁהִיא מַגַּעַת לְ"אֵימָא", וְהִיא חוֹשֶׁבֶת
לְהַתְּדַבֵּק שָׁם גַּם כֵּן, בְּסוּד "אֵימָא דִּינִין מִתְּעָרִין מִינָה" (זֶה הַר חֵלֶק ג' סה.), אַךְ
בְּאַמְתָּ אֵינָה יְכוּלָה, כִּי אֵימָא הִיא חֲרוּת. וְאִזּוּ אַדְרָכָה, יִשְׂרָאֵל מִתְּדַבְּקִין בָּהּ
וּבּוֹרְחִין בְּסוּד הַתְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן הִנֵּה צָרִיךְ הַמֶּלֶךְ שְׁגִזְרוֹתָיו קְשׁוֹת, שֶׁהוּלֵךְ וּמִתְּגַבֵּר
מִסְפִּירָה לְסִפִּירָה עַד שְׁמַגִּיעַ לְאֵימָא וְשָׁם נִשְׁבֵּר כַּחוֹ, כִּי אַדְרָכָה מִתְּעוֹרְרַת
הַתְּשׁוּבָה לְיִשְׂרָאֵל. וְהוּא סוּד "לְפָנַי שָׁבֵר גְּאוֹן" (מִשְׁלֵי טז, יח), וְעַל כֵּן גַּם
בְּרִיחַת מִשֶּׁה וְרַשְׁב"י הָיוּ עַל יְדֵי הַגְּזֵרָה, וְכִינּוּן שְׁבִבְרִיחָה זֹאת נַעֲשֶׂה סִפְר
הַזֶּה הֵר, הַזֶּה כְּבָר עֲנִין הַתְּבָה קָיָם וְעוֹמֵד לְכָל מִי שְׁיִזְדַּמֵּן אֵלָיו, דִּהְיִינוּ: הַנְּדַבֵּק
בְּסִפְר הַזֶּה הֵר כְּבָר מַגִּיעַ לְ"אֵימָא" וְיִצֵּא מִן הַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְאִין צָרִיךְ לוֹ חֲבָלִי
מְשִׁיחַ, כַּמְזָכֵר בְּרַעֲיָא מְהִימָנָא פְּרָשַׁת נִשְׂא, בְּעֲנִין שֶׁהִבְאֵתִי לְמַעְלָה בְּתַחֲלָה.
וְהַזֶּה, עִם כָּל זֶה, לֹא נִתְּגַלָּה הַזֶּה הֵר אֶלָּא בְּזַמַּן הַרְבֵּה אַחֲרֵי הַעֲשׂוֹתוֹ, כִּי הֵלֵא
הַפְּעֻלָּה הַזֶּה אֵת אֵינָה צָרִיכָה לְהַמְצֵא אֶלָּא בְּזַמַּנָּה, פְּרוּשׁ: שְׁיִבְרַחוּ יִשְׂרָאֵל בְּסוּד
הַזֶּה הֵר הַזֶּה, כִּי פְעֻלָּתוֹ אֵינּוּ אֶלָּא בְּסוּף יוֹמֵיָא בְּדַרְכָּא דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא - בְּסוּף
הַיָּמִים, בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. (אַגְרוֹת רַמְח"ל אֲגָרַת ט"ו, רַמְח"ל לַרַב"ד).

וְהַזֶּה, בְּיָמֵינוּ אֲנוּ, זְכִינוּ שְׁסַפֵּר הַזֶּה הֵר מְצוּי לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תְּבֵל, וְכִפִּי
הַנִּרְאָה שְׁזוּ כְּפִי הַדְּבָרִים, שְׁפַעֲלַת סִפְר הַזֶּה הֵר (שְׁאֲמַנְם נִתְּגַלָּה בְּתַקוּפָה מְאַחֲרַת
יַחֲסִית לְתַקוּפַת רַשְׁב"י) צָרִיכָה לְהַמְצֵא לְפָלֵל יִשְׂרָאֵל בְּסוּף הַיָּמִים, בְּדוֹרוֹ שֶׁל
מְשִׁיחַ, כְּלוֹמַר בְּדוֹרְנוּ אֲנוּ, וְכַקְרִיאַת כָּל גְּדוּלֵי הַדּוֹר אֵת הַצְּבוּר לְלִמּוּד בְּסִפְר
הַזֶּה הֵר דְּנוֹקָא בְּתַקוּפָה זוּ. וְאֲמַרוּ רַבּוֹתֵינוּ, שְׁנִכּוֹן שְׁאָדָם יִקְצִיב לְעַצְמוֹ אֶפִּילוּ
קְרִיאָה שֶׁל דְּבָר מוּעָט בְּסִפְר הַזֶּה הֵר מִדֵּי יוֹם, וּבְכֶךָ יוּכַל בְּעֲזַרַת הַשֶּׁם
לְדַבֵּק בְּסִפְר הַזֶּה הֵר. וּמִלְבַּד כַּחוֹ שֶׁל סִפְר הַזֶּה הֵר לְבַטֵּל אֵת חֲבָלִי מְשִׁיחַ
עֲבוּר הָאָדָם הַדְּבִק בּוֹ, הֵרִי יְדוּעַ שְׁסַפֵּר הַזֶּה הֵר מְמַרְק אֵת נִשְׁמַת הָאָדָם
מִכָּל דְּבָר רַע, וְהַקְרִיאָה בּוֹ הִיא סְגוּלָה לְכָל הַיְּשׁוּעוֹת וְהַצְּלָחוֹת. (אַגְרוֹת
רַמְח"ל אֲגָרַת ט"ו, רַמְח"ל לַרַב"ד).

וְדַרְשׁוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת ... וְגַם מִי שְׁאֵינּוּ מִבִּין, נִרְמַז לוֹ, דַּעַף עַל גַּב שְׁאָדָם
הוּא כְּבִהְמָה וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ לְקָרוֹת, עִם כָּל זֶה מְשַׁמְיָא יִכְפְּלוּ לוֹ שְׁכָרוֹ. וְיֵשׁ רַמְז
בְּפִסּוּק (תְּהִלִּים לו ז) 'אָדָם וּבִהְמָה תוֹשִׁיעַ הַנְּוִ"ה', דְּתַבּוֹת 'תוֹשִׁיעַ הַנְּוִ"ה' עִם

התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות ז'ה"ר תקוני"ם' בדקדוק צ"ח. (הקדמת המוציאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י' משנה א') כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שגאמר (ישעיה ס) ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תבות "חזוק למוד קבלה", ללמדנו שכל ישראל יש חלק בז'הר הקדוש, ועוד, שעל ידי למוד הקבלה – ספר הז'הר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חל"ק" גימטריה "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" – בישועתך – גימטריה [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מובן מה שכתב מורנו רבי חיים ויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלמוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכותא) דאם אינו לומד בז'הר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעזו שם,

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלפנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האל קי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

- מכתב ט -

מתוך מכתב חזוק שכתב

כ"ק אדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א

לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הז'הר בכל העולם כלו – על ידי מפעל הז'הר העולמי!

אשרי חלקכם שזכיתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרב הגאולה בהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו יגן עלינו אמן בז'הר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הז'הר יפקון ביה מן גלותא ברחמי". שבוכות חבורך, ספר הז'הר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

ואף משמים הסכימו לכך! כמבאר בספר תקוניי הז'הר (תקון שתיחאה בסופו), שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוניי נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב פ'חו וקדשיתו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך פד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיגיה, ויקראתם דרור בארץ". ובלשון הק'דש: כמה בני אדם למטה יתפרנסון מזה החבור ש'לך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הפירו בג'דל המעלה ש'בלמוד ספר הז'הר, ש'מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. הם, ש'ידעו את ע'צם קדשתה א'פלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמ"ל זכותו יגן עלינו אמן - רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת יש'רים", אשר היה בקי עצום בכל מכמי התורה ול'א מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הז'הר ברצף ל'א הפסק, ש'בכ'ח הקדשה העליונה של ספר הז'הר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו ס'דר למוד מיחד של גירסא בספר הז'הר הקדוש במשמרות ל'א הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה בתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות ק'דש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על ז'את ול'א יחדלו פי רב הדבר ועצום מא'ד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי ג'ום, פי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, א'בל כבוד תורתכם יקח את העצה הז'את ויהיה לו לזכות פי אין כמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו פי ל'א דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מ'לך" תקון מ"ג כתב, פי למוד הז'הר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל ש'פן אם יזכה ללמ'ד ולהבין א'פלו פרוש מאמר אחד,

יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקּוּן לְמַעַלָּה בְּשַׁעַה אַחַת מֵה שָׁל א יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפְּשׁוּט שָׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטַח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמַלְכָּא, וַיְהִי מֵרֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא.

גם בתקון ל' פתב, וזה לשונו: **כְּמָה גְּדוֹל חַיּוֹב עַל תְּלִמִיד חֲכָם לְלַמַּד קִבְּלָהּ. וְעַנְשָׁם כְּמָה גְּדוֹל אִם אֵינָם לוֹמְדִים קִבְּלָהּ וְגוֹרָם אֲרַךְ גְּלוּתָא כִּי הֵם מַעֲכָבִים הַגְּאֻלָּה רַחֲמָנָא לִיְצִלָן, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת בְּלִמּוּד הַקִּבְּלָהּ מֵה שָׁל א יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד ח דָּש יָמִים בְּפְשָׁטֵי הַתּוֹרָה, כִּי גְּדוֹל כִּי חָה לְקָרֵב הַגְּאֻלָּה.**

כאן המקום להאריך מפמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את לימוד ספר הז'הר דנקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, כן מובא בספר אור ישראל מירא דכ'א שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשל'שה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זה הר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זו הר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זו הר, **שְׁכַל הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר זֶה מְקָרֵב הַגְּאֻלָּה וְעוֹשֶׂה נִחַת רוּחַ גְּדוֹל לְיוֹצְרוֹ, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב: כְּאֵלוֹ פְּדָאֵי אֲנִי וּבְנֵי מִן הַגְּלוּת כו'.** כי כך גזר הבורא של'א יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגיניה יבוא דרור, **כִּי סִגְלָה זֹו בּוֹ וְלֹא בּוֹזֵלְתוֹ.**

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתוב ספר הז'הר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפ'רשת ויחי (נ"ח רי"ז), על דא פתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מל'א הע'מר מן כו' למשמרת, לאצנעוּתָא, ונהבן זה מא'ד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מב'אר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהז'הר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש אל אחזתו וכו', **כְּדִי שִׁבְזֻכּוֹתוֹ יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כְּשֵׁם שָׁל א נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֲצִרְךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשֵׁם בְּדָם פְּסַח וּבְדָם מִילָה, כִּן גְּאֻלָּה הַעֲתִידָה ל' א תִּהְיֶה הַגְּאֻלָּה עַד שִׁיִּזְכּוּ לְתוֹסְפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֵׁרֵי הַזּוֹכֶה בָּהּ.**

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמייני: וזהו דר'ש דר'ש משה, הינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה

בחינת משה), ויִדַר שֶׁמָה שְׁדַרְשׁ כְּכַר מִשֶּׁה, הִינּוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סֵפֶר
הַזֶּה הֵר, אִז וְהִנֵּה שׁוֹרָה, הִינּוּ שְׂוִיתִבְטָלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יִהְיֶה
הַגְּאֵלָה שְׂוִיבְנָה בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן סְלָה וְעַד.

וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּר הַהוּא יִהְיֶה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת
וְהַשְּׁבִתַת הַקְּטְרוּגִים (חֶסֶד לְאַבְרָהָם מַעֲזָן רֵאשׁוֹן נֶהַר כ"ד).

הַכֹּל תְּלוּי בְּעֶסֶק הַחֲכָמָה הַזֶּה אַת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהַתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת
אַחוּר וְעַכּוּב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֵרְתֵנוּ (הַקְּדָמַת הַרְבַּ סִּיּוּם וְיִטְאֵל לְעֵץ סִּיּוּם).

אִם עַד כְּדֵי כֵּךְ גָּדוֹל וְעֶצוּם כִּי חוֹ שֶׁל הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֶּה הֵר, אִין לְנוּ
אַלָּא לְחִזְק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלָאכַת הַקֹּדֶשׁ, לְהוֹסִיף לָהֶם אֶמֶץ וְכֹחַ וְחִזְק
בְּעִבּוּדְתָם הַקְּדוּשָׁה, אֲמַצּוֹ מְתַנִּים וְחִגְרוּ עִז לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפְיִץ אֶת אֹרוֹ
שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרַ יוֹחָאֵי, לְפָרְסָם כִּי חוֹ בְּעוֹלָם וּלְסִיעַ בְּכָל מָה דְאֶפְשָׁר.

נִשְׂאָר לְנוּ אִיפֹה לְבָרְכָכֶם, הוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל לְהַרְבּוֹת חֵילִים
לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הִיא וְאוֹרִיתָא, וְיִהִי הַבְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם כָּל
הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְשִׁלְמוֹתוֹ הָאֲמִתִּית, וְיִהִי שֵׁם הַשֵּׁם שְׁלָם וְכִסּוּ
שְׁלָם וְתִכּוֹן כִּסּוּ לְעַד בְּבִיאַת מְלַכְנוּ וּמְשִׁיחֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיַמֵּינוּ אֲמֵן.

- מכתב י -

בֵּית הַמְּדַרְשׁ מוֹרְשַׁת הַתּוֹרָה
רְחוֹב הַעֲצָמָאוֹת 30, בְּנִימִינָה

בְּסִיעֵתָא דְשְׂמַיָא, לְסַדֵּר מְמַלְכַת כֹּהֲנִים וְגוֹי קְדוּשׁ, ה'תש"ע.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה לְכָבוֹד תּוֹרָתוֹ וְהַזֶּה הַגְּאוֹן הַצְּדִיק רַבֵּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס
כ"ק הַאֲדָמוֹר מְהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א, מְקִיָּם עֲלֵהּ שֶׁל תּוֹרָה בְּ"מִפְעַל הַזֶּה הֵר
הָעוֹלָמִי", נַעַם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בִּישׁוּעָתוֹ.

"זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ", לְרֵאוֹת פְּלָאוֹת שְׁעוֹשָׂה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ
בְּמִפְעָלוֹ הַכְּבִיר אֲשֶׁר יָדוּ עָשְׂתָה, לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה, לְזַכּוֹת עִם יִשְׂרָאֵל
קְדוּשִׁים, לְטַעַם מְנַהֵר יוֹצֵא מַעֲזָן הַזֶּה הֵר הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר כּוֹנֵן מְרַנָּא וְרַבְּנָא רַבֵּי
שְׁמַעוֹן בְּרַ יוֹחָאֵי זִיע"א.

הִנֵּה זָכָה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ וְזָכָה בְּעֲשָׂרוֹת חֲבוּרָיו הַיְקָרִים, הֵן בְּעֵנְיֵי קְדוּשַׁת
פְּשָׁרוֹת הַמְּאָכְלִים וְהֵן בְּעֵנְיֵי טְהוֹרַת הַגְּפָשׁ רֵוַח נִשְׁמָה שְׁבָאָדָם הָעֲרוּכִים כְּשֶׁלְחַן
הַפָּנִים בְּעֵנְיֵים רַבִּים. וְכַבִּיר יָדוּ מְצָאָה בְּהַקְּמָה וְחִזּוּק שְׁעוּרֵי "אוֹר הַרְשָׁב"י"
לְקַבֵּעַ לְמוֹדִים בְּזֶה הֵר הַקְּדוּשׁ בְּכָל רַחְבֵי הָאָרֶץ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הַתְּרַבּוֹ לְכַמָּה

מאות. והדברים מתפרסמים בעלוני "אור הז'הר" המחזקים ומקדשים את הלומדים להיות עם אחד. והגדיל תורה בספרו "אור הז'הר" המקיף באלפיו ממקורות כל גדולי ישראל שדברו בשבחי הרשב"י זיע"א ומעלת הז'הר הקדוש והזכות הרבה מאד לכל ההוגה בו. וזכה גם להדפיס את הספר הקדוש "תקוני הז'הר" המחלק לימי השנה ללמד בו דף ליום.

וידועים ומפורסמים דברי הז'הר הקדוש, פי בהאי ספרא יפקון עם ישראל מגלותא ברחמים מהרה [נשא כחד:]. ולפיכך עמל בהם מרנא האר"י החי, ובזה הלשון ממש התפרסמו דברי רבנו הרש"ש זיע"א, שאמר לבנו הרב חזקיה יצחק זיע"א ברגעי הקדש טרם עלית נשמתו: "יודע אני שבזכות הז'הר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתנו וביאת משיח צדקנו" [ספר הרש"ש].

וברוך השם זכנו השם יתברך לקב'ע עצמנו בחבורת קהלתנו השם ישמרם ויחיים, לקרא בז'הר הקדוש כמדת נשמתנו, ומדי שבת קדש אנו לומדים בקביעות דף לאחד בתקוני הז'הר, בבחינת גר לאחד גר למאה, ועוד מרחיבים למוד בספר אור-הז'הר, ובמוצאי שבת קדש זוכים להסתופף בשעורו השבועי הגדול בז'הר הקדוש של מורנו ורבנו המקבל הרב אברהם מרדכי יצחקי שליט"א, הרב מפ'רת. מלבד מה שגם בימי שבוע אנו מוסיפים למוד בלמוד היומי ובשעורי הקהלה.

ושמחה רבה שמחנו להנדע כי כבוד תורתו עומד להדפיס עוד את כל חלקי הז'הר הקדוש ולהפיצם בשנה לכל נפש יהודי, ועוד את חבורו הקדוש על גדולי ישראל והז'הר הקדוש, ומי יתן ויוסיף חילים גם לחדש חבוריו הראשונים, ונזכה בהם ללמד וללמד ולקיים דברי תורת השם באהבה.

ובאמת קטנתי מכל החסדים, ובקשנתנו רק להתקרב אל הקדש פצעירי התלמידים המתחילים, להודות ולהלל ולשבח להשם יתברך על שזכינו לכל זה בדורנו.

וממקור הברכות יברך כבוד תורתו שליט"א על כל העידוד והחזוק להעמדת התורה והנחלתה לרבים, וחזוק לבבות רבים המתעוררים בכל זה ומתקרבים לאבינו שבשמים, ובנדאי מאיר תקון גדול בעליונים ובתחתונים לפעל ישועות בקרב הארץ. יברך כבוד תורתו שליט"א וזכות הרשב"י וזכות הז'הר הקדוש וזכות הרבים עומדת לבריאות גופא ונהורא מעליא, להרבות חילו בתורה ובתלמידים ובכל המפעל הגדול.

ונזכה כלנו מהרה לאור חדש על ציון יאיר, ויתקומו בנו דברי הז'הר הקדוש לאקמא שכונתא מגלותא ברחמי, ולעלוי שכונת עזנו, ומהרה תחזינה עינינו בשוב השם ציון, בביאת הגואל ובבגן אריאל במהרה בימינו אמן.

- מִכְתָּב י א -

בְּסִיעָתָא דְשִׁמְיָא, לְסֹדֵר וְאַתָּה תִּצְנֶה ה'תש"ע

לְכַת"ר וְהִדָּר, מְקִים עֲלֶיהָ שֶׁל תּוֹרָה בְּ"מִפְעֵל הַזֵּה הַר הָעוֹלָמִי", כ"ק
הָאֲדָמוֹר מְהַלְמִין הַגַּה"צ רַבִּי שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א, נַעַם הַשִּׁי"ת
בִּישׁוּעָתוֹ.

מִבְקָשִׁים אָנוּ לְהַבִּיעַ אֶת בְּרַכַּת הַלֵּב לְכַת"ר הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א, עַל פְּעֻלוֹ
הַנְּמָרָץ בְּהַפְצַת אֹר הַרְשָׁב"י בַּזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ, בְּסִפְרֵי הַיְקָרִים וּבְמִפְעָלָיו
הַכְּבִירִים – עַד שֶׁכָּל מְקוֹם וְאַתָּר זוֹכֶה לְהִיּוֹת מוֹאָר בְּאוֹר לְמוֹד הַזֵּה הַר.

וּבְזֶה בְּנֻדָּי מִתְכוּוֵּן עֲלֵינוּ מְאֹמֵר הַתְּפִלָּה: "אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּאִיר וְנוֹכַח
כְּלָנוּ בְּמַהֲרָה לְאוּרוֹ". וְהוּא כִּידוּעַ וּמְפָרְסֵם מְאֹמֵר מִשֵּׁה רַבֵּנוּ רַעֲיָא מְהִימְנָא
לְרַשָּׁב"י זִיע"א כִּי "בְּהַאי סְפָרָא יִפְקוּן עִם יִשְׂרָאֵל מְגֻלוֹתָא בְּרַחֲמֵים מְהֻרָּה"
(נִשְׂא קַכְד:).

זְכוֹר אֲזַכֵּר אֶת אֲשֶׁר זָכַנִי הַשִּׁי"ת לְקָרוֹב אֶצֶל מו"ר הַגַּה"צ הָרַב יוֹסֵף
צוֹבִירִי זצ"ל זִיע"א בְּעַל סֵפֶר "אֲמוּנַת ה'" עַל מַעֲלַת הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ וְתוֹרַת הַסּוּד
וְהַקְּבִלָּה. וּמִהִיּוֹתוֹ בֶּן 16 שָׁנִים!!! מְנוּהוּ כָּל חֲכָמֵי תִימָן לְחַם מְלַחֲמַת הַקֶּדֶשׁ
נֶגֶד הַמְעַרְעָרִים וְהַמְרִיעִים עַל מַעֲלַת הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ, וְהוּא אֲשֶׁר בְּשִׁלְיחוֹת מְרַנֵּן
וְרַבֵּנּוּ חֲכָמֵי תִימָן זִיע"א כָּתַב אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה לְתַחֲלָה בְּעֵלּוּם שְׁמוֹ מִפְּנֵי גִילוֹ
הַצָּעִיר, וְרַק בְּאַרְצָן כְּעֵבוֹר שָׁנִים רַבּוֹת פָּרְסֵם שְׁמוֹ כְּמַחְבֵּר הַסֵּפֶר. וּב"ה זְכִיתִי
בְּעֵתָה מִן הַסֵּפֶר, וְהוּא כָּלוּ מוֹאָר בְּמִלְחַמַת קֶדֶשׁ לְהוֹכִיחַ צְדָקַת הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ
מִרַשָּׁב"י זִיע"א, וּמַעֲלָתוֹ וְחֻשְׁיבוֹתוֹ לְעַם יִשְׂרָאֵל וְלְעוֹלָם כָּלוּ. וּכְמַעֲשָׂהוּ עָלֵי
סֵפֶר, כִּן הָיָה בְּהַנְהַגְתּוֹ כָּל חַיָּו מִמֶּשׁ, מוֹסֵר וְכַשׁוֹ בְּתַקִּיפוֹת שֶׁל קֶדֶשׁ לְחֻזֵק אֶת
מַעֲלַת הַזֵּה הַר וְהַלְמוּד בּוֹ. וְכֵן אֲזַכֵּר אֶת מו"ר הַמְּקַבֵּל הָרַב סְעִדְיָא ב"ר יִחְיָא
נַחוּם זִיע"א, שֶׁהָיָה הוֹגֵה תְּדִיר בַּזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ, וּמֵאוּרוֹ הָיָה פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת
וְנִפְלְאוֹת. וּבְדַרְכָּם הָיָה נוֹהֵג מו"ר אָבִי יִחְיָא בֶּן עוֹוָד עוֹאמֵי זִיע"א, שֶׁהָיָה הוֹגֵה
בַּזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ, וּפְעָמִים רַבּוֹת שְׁמַעְתִּי מִפֶּה קֶדְשׁוֹ הַתְּפַעֲלוֹת רַבָּה עַל סִפְרֵי
הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ עִם פְּרוּשׁ מְקַדֵּשׁ מְלָךְ, שֶׁהָיָה יְקָר הַמְּצִיאוֹת וְכָל מִי שֶׁזָּכָה בּוֹ הָיָה
כְּזוֹכֶה בְּמִנַּת חֵלְקוֹ בְּגוֹ עֵדוֹן עָלֵי אֲדָמָה.

ובְּאֵמֶת, נְשִׁית לְבָנוּ כִּי בָּזָה סֵדֶר סֵדֶר חֶק-לְיִשְׂרָאֵל, וְהוֹסִיף בּוֹ הַחֵיד"א
זֵיע"א גַּם מֵאֲמַר בַּזֶּה הַקְדוּשׁ, לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַכֹּל וְיִהְיֶה שְׁוֵה נֶפֶשׁ לַכֹּל, וְיִהְיֶה
תְּדִירִים בּוֹ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

וּבָזָה דְּרַךְ כּוֹכַב מֵיַעֲקֹב בְּמַפְעָלוֹ הָעֲצוּם שֶׁל כ"ק הָאֲדָמוֹר מִהֶאֱלָמִין
שְׁלִיט"א, לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְכָּם שֶׁל גְּדוּלִים אֵלֶּה וְכָל גְּדוּלֵי הַדּוֹרוֹת, אֲשֶׁר פָּעְלוּ רַבּוֹת
וְתַקְּנוּ סְדֵרֵי לְמוֹד בַּזֶּה הַקְדוּשׁ לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַכֹּל. וּבְנֻדָּאֵי עֲקָר מְגַמְתֶּם
לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִיכָה בְּקָרוֹב הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

וּבְזִכּוֹת כ"ק הָאֲדָמוֹר מִהֶאֱלָמִין שְׁלִיט"א זְכִינוּ גַּם אָנּוּ לְקַבֵּעַ סֵדֶר לְמוֹד
קְבוּעַ בְּשַׁעוֹר הַקְּהֵלִתִּי בְּשֶׁבֶת קִדְשׁ: תַּחֲלָה – כָּל אֶחָד זוֹכֶה לְעַצְמוֹ לְהַגּוֹת
בְּעִמּוּד מִסְפָּר "תְּקוּנֵי הַזֶּה הַר", בְּאֶפֶן שְׁפִיחַד מְשֻׁלְּמִים כַּמָּה וְכַמָּה דְּפִים בְּכָל
שֶׁבֶת. וְאֵחָ"כ מְמַשְׁיכִים לְמוֹד וְהִרְחָבָה בְּסִפָּר "אוֹר-הַזֶּה הַר", לְדַעַת אֵת אֲשֶׁר
קָרְאוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲלַת הַזֶּה הַר, וּמְדַבְּרֵי קִדְשׁ אָנּוּ מְלַקְטִים עֲקָרֵי יְסוּדוֹת
שֶׁהֵן לְנוּ מִפְּתֵחַ-הַקְּדָמוֹת לַזֶּה הַקְדוּשׁ.

זְכַנְי הַשִּׁי"ת וְאֶתְבוֹנָן: זֶה הַר בְּגִי' 218 = שְׁנֵה בְּגִי' "אֵל הֵי עוֹלָם ה'", וְהוּא
עֲקָר תְּכֵלִית לְמוֹד הַזֶּה הַקְדוּשׁ לִידַע וּלְהַנְדַע בְּאֲמוּנַת אֱמֶן זוֹ. וְכֵן שְׁנֵה בְּגִי'
"הוּא בְּן עוֹלָם הַבָּא", הֵינּוּ כָּל הַזּוֹכֶה וְהוֹגֵה בְּזוֹה"ק הוּא בְּן הַעוֹה"ב. שְׁנֵה בְּגִי'
"וְהַ הֵי עֲמֻנּוֹ", וּבְגִי' "וְהַלֵּא זֶה טוֹבָה כְּפוּלָה", וּבְגִי' "חֶסֶד עוֹלָם".

זֶה הַר בְּגִי' 218 וְעַם הַכּוֹלֵל 219 = שְׁנֵה בְּגִי' "עַם דָּוִד הַמְּלֶכֶךְ", הֵינּוּ מ"ש
בְּמֵאֲמַר הַרְעֵיָא מְהִימְנָא הַנַּ"ל כִּי לְמוֹד הַזּוֹה"ק מְקָרֵב בִּיאַת מְשִׁיחַ בְּן דָּוִד צְדֻקָּנוּ.

הַזֶּה הַר בְּהַ הִיְדִיעָה בְּגִי' 223 = שְׁנֵה בְּגִי' "אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ", וְהוּא הִיְסוּד
הַנּוֹדַע מְכֻלֵּל הַלְמוּד בְּתוֹרַת ח"ן. שְׁנֵה בְּגִי' "בְּכִסּוּפֵי גְּאֻלָּה" כַּנַּ"ל בְּמֵאֲמַר הַרְעֵיָא
מְהִימְנָא עַל קָרוֹב הַגְּאֻלָּה בְּכָל פֶּרֶק וּבְכָל תְּבָה שְׁזוֹכִים לְהַגּוֹת בְּזוֹה"ק. "שְׁנֵה
בְּגִי' "כִּי אָנִי ה' אֵל הַיְכָם".

הַזֶּה הַר הַקְדוּשׁ שְׁנֵה בְּגִי' 223 + 415 = 638. שְׁנֵה בְּגִי' "ה' עֲלִיוֹן עַל כָּל
הָאֲרָץ". וְשְׁנֵה בְּגִי' לְשִׁמּוֹת שְׁלֹשׁ הָאֲבוֹת "אֲבֵרָהֶם יִצְחָק יַעֲקֹב". שְׁנֵה בְּגִי'
"בְּרִית ה'", לְהוֹרוֹת כִּי עֲקָר בְּרִית ה' עֲמֻנּוֹ הִיא עַל אֶבֶן הַשְּׁתִּיָּה הַזֶּה שְׁבַלְמוֹד
הַזּוֹה"ק, וְהֵינּוּ שְׁנֵה בְּגִי' גַּם "כִּי אוֹת הוּא לְעוֹלָם". שְׁנֵה בְּגִי' "וּבְשִׁירֵי דָּוִד
עֲבָדְךָ" וּבְגִי' "לְמְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ" וּבְגִי' "בְּן דָּוִד מְשִׁיחַ צְדֻקָּךְ". וּבְכָל זֶה שְׁנֵה גַּם בְּגִי'
"וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנֵהוּ" כֵּן יְהִי רְצוֹן.

וְעַל כֵּן יְבִרְךָ כ"ק הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א מְמַקּוֹר הַבְּרָכוֹת, לְבְרִיאוֹת גּוֹפָא
וְנְהוּרָא מַעֲלֵיָא, לְהַמְשִׁיךְ חֵילוֹ בְּמַפְעָל הַזֶּה הַר הָעוֹלָמִי, לְמַעַן יִתְבַּסֵּם הָעוֹלָם כָּלוֹ

מאור הרשב"י שעקרו לקיים "נהיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

סימן התבוננו בפרשה, ובאמת נכון הוא להתגלות בכל פרשה ופרשה. והשבוע: "תצנה" (501) = הז'הר (223) + אור הגנוז (278). ובלמוד "אור הגנוז הז'הר" (501) יתגלה בע"ה = שנה בגי' "אם הפנים שמחה" על עלוי השכינה, בגי' "דע את ה'", ובגי' "פי קדוש אני".

ביקר נהדר הז'הר הקדוש וזכות הרשב"י זיע"א

בשם החברים הלומדים בביהמ"ד מורשת התורה בנמינה:

מ' נשה עמיאל

- מכתב יב -

בסיעתא דשמיא, יום ג' לסדר "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" – כ"ה שבט יומא דהילולא דמרנא האדמו"ר רבי ישראל סלנטר זצוקלה"ה.

לכבוד הגאון הצדיק האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

אחר דרישת שלומו הטוב, בטרחם אעלה על הפתב מלים מזעיר, אמרתי קלבי ל'א עת לחשות עתה, וכמאמר הרשב"י עליו השלום בהקדמה לאדרא, עת לעשות לה' הפרו תורתך.

וכידוע דברי קדשו של בעל ההילולא. [הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע], דבורנו אנו אין אפשרות להיות צדיק נסתר דהעקר הוא זכוי הרבים, ואפילו על חשבון עליות רוחניות. ואדרכה, ידוע מאמר הגאון העצום מרנא דראשי הישיבות מורנו הרב רבי שמעון יודא הכ'הן שקאפ זצוקלה"ה, דכל עליתו הרוחנית היתה על ידי שנתן מעשר מזמנו לאחרים – מעשר רוחני – וכנראה שגם בזה מבטח עשר בשביל שתתעשר, כמובא בהקדמה לספרו שערי י'שר עין שם. וכבר למעלה בקודש מובא על הקדוש רבי שמעון לביא זיע"א, בעל פתם פז ומחבר השיר בר יוחאי הידוע, שבדרך הלוחו לארץ ישראל להתעלות בקדשתה, עבר בקהלת טריפולי ומצאם נבוכים ל'א מורה רוחני, גנו את רצונו הקדוש ונשאר שם ללמדם תורה ומצוות, ושם נגנו ארון הק'דש.

אשר על כן, כעת יאמר ליהודא וישראל, אזר פגבר ונהלץ חושים, פי ל'א עת מחשים.

בעת אשר קול דודי דופק בגעגועים, הוא קודשא בריך הוא, להעלות מבור את השכינה הקדושה אשר היא בגלות עתה עם כנסת ישראל.

יהיו לרצון אמרי פי בעזרת צורי וגואלי.

וראוי לפתח בדברי רבי שמעון בר יוחאי עליו השלום בתקונים תקון כ"א דף ג"ו:

ביה זימנא ויונה ירד אל ירפתי הספינה דא שכינתא תתאה, פירוש: שפאשר ישראל יורדים, השכינה הקדושה יורדת עמם, ועוד מאן רב החובל – ההוא דאיתמר ביה אם חבל תחבל שלמת רעך, חבל בבית ראשון תחבל בבית שני וכו', יפרש פנפיו עליהו בשבתא וימין טבין וכו' ובגין דא קום קרא אל אל קיך דאיהי שכינתא עלאה דאיהי תיובתא דילך וכו' עין שם. הרי מבאר שם דמתרין באדם שיזהר שלא יגרם לגלות השכינה [זאת אומרת, לכל אחד בצורה פרטית ובנדאי להעלותה כללית לתקון השלום]. כמו שהיה בבית ראשון ובבית שני. ועוד, יש תוספת ועליה לשכינה הקדושה בשבתות וימים טובים. ובנדאי למוד הז' הר הקדוש בשבת קודש מעלה את השכינה הקדושה מעלה מעלה, ולפי זה מוכן גדל הפעל הנעשה בלמוד בשבת קודש שנתחשב כפול אלף כמו שמביא הבן איש חי ובשמחה מכפיל הכל שוב באלף [אורחות צדיקים, שער השמחה] ואין לך שמחה גדולה יותר מלמוד ז' הר הקדוש בשבת שעולה לערך מליון שנה, מבהיל על הרעיון!!!

ובהמשך שם "בההוא זימנא וימן ה' דג גדול לבלע את יונה", דא גלותא קדמאה דאיתמר ביה ויונה ירד אל ירפתי הספינה, ודא הוא אנכי ארד עמך מצרימה וכו' עין שם דבריו ותראה נפלאות, ועוד וימן ה' דג גדול דא סמך מ"ם, דגה דא נחש פלוגית בת זוגיה, מההוא רב חובל דאיהו ערב רב דאיתמר ביה וגם ערב רב, וטחול הוא שחוק הפסיל עליה איתמר פי פעס בחיק פסילים ינוח, לבלע את יונה דא נפשא וכו' עין שם [לפי גירסת הגר"א]. ובהמשך שם ובזמנא דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגי'אין – באור שהסיגים הם הרשעים מתו במצרים, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון – באור, את הרשעים שהם הערב רב.

ובהמשך – פגוונא דא בגלותא בתראה – שיגאלו ממנה על ידי למוד – הזוה"ר – ביה – רמוז – ה'נ"ה ר"ז – שאם ילמדו בספר הז' הר – דאיהו אור דפורקנא בתריתא – על ידי זה יאיר לנו הקדוש ברוך הוא את אור הגאולה האחרונה – לקים פימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות – שיזכו לעמק סודות התורה כמו שכתוב: גל עיני ואביטה נפלאות

מתורתך – וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלִוּד הַיָּא רְה תַשְׁלִיכְהוּ – וְשִׁלְמָדוּ אֶת פְּנִימִיּוֹת אֹר הַתּוֹרָה וְכוּ'. וְעוֹד שָׁם: דְּבַר אַחַר: וַיִּמֶן ה' דְּג וְכוּ' בְּהִהוּא זִימְנָא וַיֵּאמֶר ה' לְדָג וַיִּקָּא אֶת יוֹנָה בְּדוּחַקָא דְדַאגָּה דְלֵהוֹן דְּדוּאָגִין מִן עֲנִיּוּתָא – מִהַד חַק הַגְּדוֹל שְׂדוּאָגִים מִפְּנֵי הָעֲנִיּוֹת – מְדוּחַקָא – וְשִׁד חַק זֶה יִשְׁלִים הַסָּאָה שְׁל הַגְּלוּת – יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ – כְּשִׁיְהִי בְּתַכְלִית עֲנִיּוֹת [כְּמֵאֲמַר חַז"ל תַּכְלָה פְּרוּטָה מִן הַפִּיס] אֲז תוֹשִׁיעַ אוֹתָם, עֵינ שָׁם.

וְכָל הַרְוָאָה דְבְרֵי הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ שָׁם, מִשְׁתּוֹמֵם לְרֵאוֹת אֵיךְ הַכֹּל כְּמוֹן, שְׁגָלוֹת אַחֲרוֹנָה זוֹ דְעַרְב רַב, הִיא גְלוּת דְּדוּחַקָא וְלַצְנוּתָא.

וַיֵּשׁ לָנוּ עֲצָה אַחַת וּבְרוּרָה, לְרוּץ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עַל יְדֵי לְמוּד וְעֶסֶק בְּסִפְר הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ, שְׁבִז אֶת מִבְטִיחַ לָנוּ הַרְשָׁב"י שְׁנַצֵּא בְּרַחֲמִים מִהַגְּלוּת, וְלֹא צָרִיךְ נְסִיוֹן [וְלֹא נְסִיוֹן שְׁל עֲנִי]. וְכִידּוּעַ דְבְרֵי הַמְקַבְּלִים, מוֹרְנוּ הַרְבֵּי חַיִּים וַיִּטְאֵל, הַרְשָׁ"ש, הַבַּעַל שָׁם טוֹב, וְהַבֵּן אִישׁ חַי וְעוֹד, דְּעַתִּיד לְמוּד זֶה לְהַתְּפָרֵס וְלְהַגְּלוּת, וְעַל יְדוּ תַגְּאֵל הַשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְתָבוֹא הַגְּאֻלָּה.

וּבַתּוֹךְ דְבְרֵי גַם זֹאת אֲזַפִּירָה, דְבְרֵי מוֹרְנוּ הַגְּאוּן הַצְּדִיק רַבֵּי שְׁמוּאֵל דְרָזִי זַצְלָה"ה

דְּהַרְוָאָה לְהַאֲרִיךְ יָמִים יַחְזִיק בְּעֵץ הַחַיִּים, כְּלוּמַר יִלְמַד בְּתוֹרַת הַסּוּ"ד וּבְזֶה יַאֲרִיכוּ יָמָיו, וְקַבְּלָהּ זוֹ מִפִּי מְרַנָּא רַבֵּי יְאוּדָה פְּתִי"ה זִי"ע נְאֻמָּה וְכֵן הִנֵּה גַם לְמַעֲשֵׂה כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים [הוּבָא דְבְרֵי בְּקוּנְטָרַס זְפָרוֹן].

וּמַעֲשֵׂה בְּחָכְם אֶחָד שְׁחָלָה וְלֹא אָבָה לְשַׁמְעַ, וְאָכַן לְאַחַר כַּמָּה יָמִים שְׁבַק חַיִּים לְכָל חַי רַחֲמָנָא לִיְצִלָּן.

וְכָל גְּדוּלֵי הַסְּפָרַדִּים שְׁלָבָם הִנֵּה רָחַב כְּאוֹלָם – הַשִּׁיגוּ כָּל מַעֲלָתָם עַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ תְּמִידִים כְּסֻדְרָם.

וְכִידּוּעַ שְׁכָל הַקְּהֵלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת בְּחָאֵלָב, עֵירַק, מְצָרַים מְרוּקוּ וְעוֹד, תְּמִיד הָיוּ חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת שְׁלֵמָדוּ שְׁעוֹת בְּכָל לַיְלָה וּבְכָל יוֹם בְּזֵה הַר הַקְּדוּשׁ, וּבְפָרְט בְּדוֹר הָאַחֲרוֹן, בְּדוֹרוֹ שְׁל מְרַנָּא הַבֵּן אִישׁ חַי זִי"ע"א, עַל כָּל מַעֲשֵׂה מַצְנָה לְמָדוּ עֲנִינֵי הַזֵּה הַר הַקְּשׁוֹר לְמַצְנָה, וּבְכָל סְעֵדָה בְּשִׁבְתָּ קִדְשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים, וְכֵן בְּאַזְכָּרוֹת עַל נְפֻטָרִים, לְמָדוּ זֵה הַר הַקְּדוּשׁ סְבָא דְמִשְׁפָּטִים וְהַאֲדָרוֹת, וּבְבִרִית מִיְלָה וְכָל שְׁמֻחָה – כִּי זֹאת יְדַעוּ, שְׁאִין לָנוּ כְּתוּרַת הַרְשָׁב"י לְפִתּוֹחַ הַלֵּב וְלִטְהַרַת הַנְּשֻׁמָּה, וְלִפְנֵי כָּל תְּפִלָּה – פִּתּוֹחַ אֵלֵיהוּ וְכוּר לְטוֹב [שְׁהוּבָא בְּהַקְּדָמָה לְתַקּוּנִים]. וְלָכֵן אָנוּ מִתְּעוֹרְרִים וּמִתְחַזְּקִים לְהוֹסִיף עוֹד וְעוֹד לּוּמְדִים בְּזֵה הַר הַקְּדוּשׁ, כִּי הוּא הַפּוֹתַח וְהוּא הַסּוּגָר, וְעַל יְדֵי לְמוּד הַזֵּה הַר הַקְּדוּשׁ רוֹאִים בְּרָכָה בְּלְמוּד הַנְּגִלָּה כִּידּוּעַ וְכַמְרָגֵשׁ בְּחוּשׁ, וּמִתְרַבֵּים חֲדוּשֵׁי תּוֹרָה וּנְפִתְחִים מַעֲנִנוֹת

התקמה פי ממונו תוצאות חיים. כמב' אר ברבי חיים ויטאל וברמח"ל ונהג"א והחיד"א הקדושים, ועין עוד ב"אור הז' הר" באריכות.

ואחר כל זאת – הנה זכינו דבורנו אנו יש מפעל כפיר ועצום – "מפעל הז' הר העולמי" – שמפיץ ומגלה את הלמוד הקדוש הזה, והעומד בר' אשו כבוד קדשת האדמו"ר הגאון הצדיק מהאלמין שליט"א.

אשר מצוה להתחזק ולהתחבר לקדש, להפיץ ולהרבות עוד חילים לקדשה. וביודעני שהאדמו"ר שליט"א הידוע בר' ב חבוריו הקדושים ומערכת העולם שעשה בענין פשרות המאכלים וכשרות הסת"ם וספרי הרבים לזכוי הרבים, ובענין קדשת הברית וקדשת בית הכנסת, וספריו ש'כר וע'גש ועוד ספרים, והפ' ל לשם שמים. אור כל חילו – ימים ולילות ממש, במעוט מאכל ומעוט שנה – העקר לזרז הגאולה שתבוא במהרה ברחמים ובאהבה.

ונסד כמה שעורים בז' הר הקדוש, וטופח על מנת להטפוח, שמרגישים ממש כל כלל ישראל את רחמי השם ותברך על ידי רבוי למוד הז' הר הקדוש, ובפרט פ'סום דברי ה'ן איש חי זי"ע והרב מרדכי שרעבי זי"ע, ש'למוד בשבת קדש עולה אלה פעמים יותר מביום ח'ל, ודברי הכסא מלך, ש'שעה בז' הר הקדוש עולה לשנה בלמוד הפשט. כל זה מלהיב לבות בני ישראל, ומיום ליום מרבים חילים ומתוספים שעורים לאין מספר, עד שכל הארץ תמלא זיהרא עלאה, ועל ידי כל הלומדים והמלמדים בז' הר הקדוש תבוא הגאולה בששון ושמחה בח"ן ואהב"ה.

ומצוה רבתי לעזור ולסייע להדבק בקדשה למפעל קדוש זה בכל הכח, כמו שהבאנו בראשית דברי, דברי הגאון רבי ישראל סלנטר זי"ע, דעת לעשות לה' הפרו תורתך, ומי פתי לא יסור הנה, לאח'ז בחבל הצלה בדור זה.

ועל ידי כן נזכה להבטחת הז' הר הקדוש ברעיא מהימנא [נשא קכ"ד] דיפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בנו הפסוק "ה' ב'דד ינחנו ואין עמו אל נכר" במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה, חד זעירא דמן חבריא:

מאיר חיים

בן אדמו"ר רבי מ'שה יום טוב זלה"ה

בן אדמו"ר רבי יוסף זלה"ה

ג.ב. ואספר גם הצלה ש'היה לסבי זצ"ל, מרבני קהלת "אהבה ואחנה", בעודו במצרים, בתקופת המלחמה העולמית, פשהג'מנים ימח ש'מם נכנסו למצרים באחת הנסיעות ברכבת, הכריזו ש'כל היהודים ירדו כאן בתחנה

הקרובה, ומי של א ירד אחת דתו להמית. סבי וצ"ל עשה עצמו כל א משים
ול א ירד בתחנה, ואלו כל היהודים ירדו – אך כל מי שירד נהרג, ואלו סבי,
שהרגיש פאלו מן השמים מורים לו ל א לרדת, וכך נצל.

אחר הודעי דסבי וצ"ל היה לומד פסדון חברותא בז הר הקדוש עם
הרב חמוי וצ"ל, וכן למד עם יבדל לחיים טובים מרן הגאון רבי
עובדיה יוסף שליט"א קבלה וז הר הקדוש – אשר גדלותו בנסתר אינה
ידועה לרבים – פי רבה היא !

בנדאי עמד לו זכותו של הרשב"י הקדוש להצילו.

דזהו ידוע ומפרסם, שהרשב"י הקדוש ובכח ת תורתו הקדושה מלמד זכות
ומגן ומציל.

ודרשו דורשי רשומות – מאש"ר שמנה לחמו, 'מאשר' ראשי תבות
מ'למוד א'מר ר'בי ש'מעון – שמנה לחמו – הן ברוחניות והן
בגשמיות, וכל הדבוק בחיים יכתב לחיים.

הק' מאיר חיים

בברכה:

- מכתב י א -

בסיעתא דשמיא, מוצאי שבת קודש לסדר "אדם פי יקריב מכם קרבן לה"
תש"ע לבריאית העולם פ"ה ק"ק בית שמש.

כבוד האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א.

מגלגלין זכות על ידי זפאי, מצנה גוררת מצנה, לוחם מלחמות השם על
פשרות וחינוך וכיוצא בזה, וכעת "צדיק כפתמר יפרח" "אנה למושב לו" בתוך
העיר בית שמש.

טובים מאורות שפרא יוצרינו, וזכה דורנו כמבואר בז הר הקדוש פרשת
וירא אשר באלה השישי בכל שתין שנין תתעלה המלכות שהיא חכמה תתאה
חכמת של מ'ה מדרגא לדרגא עד שיתפתחו מבויעי החכמה, ויתקיים רמז הכתוב
בשנת שש מאות לחיי נ'ח יתפתחו מבויעי החכמה וגו', עלה השחר והאיר תבל
עם מאורי ישראל מגיני האמונה הרב המקובל הקדוש האלוקי רבי מ'שה חיים
לצאטו, הרה"ק האלוקי רבי חיים בן עטר, והרה"ק אור ישראל מורינו בעל שם
טוב, והגאון הסיד מורינו אליהו מוילנא זי"ע ועל ידי באוריהם בספר הז' הר
וכיוצא בו, נייען פי ספר הז' הר הקדוש מורם ונשגב וגבוה ממדרגת העם בזמן

הַזֶּה, קָרְבוֹ אֶת הַמְּאֹרֹת אֵלֵינוּ, (וְלֹא לְחִינּוּם עוֹרְרוּ גְדוּלֵי הַדּוֹרוֹת עַל לִמּוּד חֲכָמַת הָאֵמֶת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתְּקוּנִים (תְּקוּן ל' דף עג:): אֶפְלוּ כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא כָּל חֶסֶד דְּעֵבְדִין לְגַרְמִייהוּ עֵבְדִין, בְּהֵהוּא זְמַנָּא (תְּהִילִים עח טל) וַיִּזְכּוּר כִּי בְּשֵׁר הִמָּה רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב, לְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשְׁיחָא. [תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ]: אֶפְלוּ כָּל אֵלוּ הָעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה כָּל חֶסֶד שְׁעוֹשִׁים לְעֲצָמָם (הֵם) עוֹשִׁים. בְּאוֹתוֹ זְמַן (כְּתוּב) "וַיִּזְכֹּר כִּי בְּשֵׁר הִמָּה רִיחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב", (רוּחָהּ לּוֹמֵר שֶׁלֹּא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְנִהוּ רִיחַ שֶׁל מִשְׁיחַ).

וַי לֹוֹן מֵאֵן דְּגַרְמִין דִּיזִיל לִיָּה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֵלִין אֵינּוֹן דְּעֵבְדִין לְאוֹרֵייתָא יְבִשָּׁה, וְלֹא בְּעָאן לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּחֲכָמָה דְּקַבְּלָהּ, דְּגַרְמִין דְּאֶסְתַּלַּק נְבִיעֵו דְּחֲכָמָה דְּאִיָּה י' מִיָּנָה, וְאַשְׁתַּאֲרַת ב' יְבִישָׁה. [תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ]: אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים שְׁיִלַךְ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, שְׁאֵלוּ הֵם שְׁעוֹשִׁים אֶת הַתּוֹרָה יְבִשָּׁה וְאֵינָם רוּצִים לְעֵסֶק בְּחֲכָמַת הַקַּבְּלָהּ, שְׁגוֹרְמִים שְׁמִסְתַּלְּקַת מְמַנָּה נְבִיעַת הַחֲכָמָה שְׁהִיא י'. וְהֵב' נִשְׁאֲרַת יְבִישָׁה. וַי לֹוֹן דְּגַרְמִין עֲנִיּוֹתָא וְחֲרַבָּא וּבִינָה וְהֶרֶג וְאַבְדוֹן בְּעֵלְמָא. [תְּרַגּוּם לְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ]: אוֹי לָהֶם שְׁגוֹרְמִים עֲנִיּוֹת וְחֲרַב וּבִינָה וְהֶרֶג וְאַבְדוֹן בְּעוֹלָם).

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַחְזִיק טוֹבָה וְנַחְזִיק אֶת כְּבוֹד הָאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א וַיִּנְיֹשֶׁר כ' חו וְחִילוּ וַיִּזְכְּהוּ לְקַבֵּל פְּנֵי מִשְׁיחַ צְדִקְנוּ עַל יְדֵי הַפְּצַת סֵפֶר הַזֶּה כְּרִצּוֹנוֹ הַטְּהוֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּזֶה הַר הַקְּדוֹשׁ "וְהַמְשִׁכִּילִים יִזְהָרוּ כְּזֶה הַר הַרְקִיעַ" "בְּהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיָּהוּ סֵפֶר הַזֶּה וְכוּ' וּבְגִין דְּעֵתִידִין יִשְׁרָאֵל לְמַטְעָם מְאִילְנָא דְּחִי דְּאִיָּהוּ הַאי סֵפֶר הַזֶּה הַר יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי [דְּהֵינּוּ הַזֶּה הַר עֲצָמוֹ אוֹמֵר שְׁבִזְכוּת לְמוֹד הַזֶּה הַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקוֹן מִהַגְּלוּת] וְכֵן בְּתְקוּנֵי ז' הַר סוּף תְּקוּן ו' וְכוּ' "מֵהֵאֵי חֲבוּרָא דִּילָךְ כִּד אֲתַגְּלִיא לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִיא וּבְגִינָה [וַיִּקְרָא כ"ה י'] וְקִרְאֵת דְּרוּר בְּאַרְצָא.

כְּעֵתִירַת:

הֶרֶב שֶׁל מ' הַזֶּה דוֹד פִּינְשֶׁר, מְחַבֵּר סֵפֶר אֲרִיגַת שְׁבִיעִית, בֵּית שְׁמִשׁ

- מִכְּתַב יָד -

הֶרֶב חַיִּים אֵי יִזְנַבְאָךְ, מַח"ס "יִקְר טוֹטְפָתָא" וְעוֹד
ר"מ בְּבֵית הַמְּדִרָשׁ "קַהֲל חֲסִידִים", 08-8650360,
רְחוֹב רֶשֶׁב"י 21 אֲשְׁדוּד, 057-3150360

בְּסִיעֵתָא דְּשְׁמִיא, פ' הַ אֲשְׁדוּד, ר"ח אֵיָר תש"ע לפ"ק

אל רום מעלת כבוד הגאון הצדיק המפרסם, חסידא ופריש"א חובר חיבורים מחופכים בתורה, הרבני איש האשכולות ורב התבונות, מגדולי עומדי בפרץ ומעמיד הדת על תילה מרחיב גבולות הקדושה, כבוד שמו תפארתו מורינו רבי שלום יודא גראס, רב אב"ד נאדמו"ר מהאלמין שליט"א.

אחר דרישת שלומו הטוב באהבה רבה ובכל הכבוד הראוי!

ראשית, אודה ואומר אודות מפעלכם הגדול והנשגב למען הז' הר, 'מלא פי תהלה ושירה לגודל רום ערפה פי רבה, הדבר התחזק בכל תפוצות ישראל בארץ ובגולה, כלל ישראל זוכים לכל הסגולות האורות והישועות בזכות למוד הז' הר הקדוש, ובפרט שעומדים אנו כעת בחודש של ההילולא רבא של התנא האל' קי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, שהבטיח: בספרא דא יפקון מן גלותא", ויצא איפוא שרבנו שליט"א זוכה לקרב ביאת משיח צדקינו, ובנדאי יזכה לצאת לקראת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן, ומובטחי שיאחוז בידי הקדוש, וי' אמר בפה מלא, הוא הגבר שקרב ביאתי, והגאולה השלימה של כלל ישראל, אשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ספרים רבים וחיבורים מחופכים בתורה ויראה הוצאתם לאור עולם, ביניהם על מערכות הכשרות למיניהם בכמה עשורים האחרונים, בארץ ובתפוצות. נעתה הגדלתם עשות, בהוצאת הז' הר על כל מהדורותיו, ובפרט לאחרונה הוציא לאור עולם את החבור הנפלא, "אור הז' הר" ו"כח הז' הר", מה טוב ומה נעים גורלכם.

באשר קבלתי את ספר "אור הז' הר" ל' א עזבתי עד אשר עברתי על הספר הנפלא מגב אל גב, אוצר יקר הלזה, ל' א בכדי הגיע, אלא נפר את השקעה הרבה, היגיעה העצומה בהתמדה גדולה עד אין סוף, וכבר אמרו חז"ל במסכת מגלה "יגעת ומצאת תאמין", עצם הלמוד בספר הזה מוסיף חשק ואור גדול ללמוד בספר הזה הקדוש.

מידי דברי בו, אמרתי להעלות הצעה, בדרך אפשר, אם ענין למוד הזה הקדוש כ' גדול ורב הוא, מה טוב ומה נעים להוציא לאור את קטעי הז' הר המובנים, שפידוע גם הגורסים ל' א הבנה מעלתם רבה. - והלומדים בהבנה את נגלות הז' הר הקדוש מינה יעלה חשקם ותקונתם גם ללמוד את כל חלקי הז' הר הקדוש שבנה ושאו מעלתם רבה ונהיה זה שכתבכם, שיוכלו כל בית ישראל להגות בספרי הז' הר הקדוש.

היות ואין מכתב ב' א חדוש, מדוע נוקא הוריד אדם הראשון משננותיו לדוד המלך?

בגססח הזמר שמשוררים בליל שפת ק' דש (זמר י-ה רבון): "לו יתנה גבר שנין אלפין לא יעול גבורתך בחושבנא", ביאור הענין הוא בהקדם מה שהקשה הגאון רבי יוסף שלמה פהנמן גאב"ד פנוביז' וצ"ל, אדם הראשון היה אמור לתיות אלף שנה, וכשאמרו ליציר אחד נדוד המלך שמו עליו לתיות רק שלושים יום, מיד הפריש מחייו שבעים שנה עבור דוד המלך עליו השלום, לכאורה נשאלת הקשיא, הרי כלום חסר מבית המלך שעוה וימים עבור דוד המלך עליו השלום, הרי מליונים של גויים בכל רחבי תבל להם יש די והותר שנים לתיות, ולדוד המלך רק שלושים יום לתיות נפל, אתמהה?

כל יהודי מסובב רבות עם דוד המלך עליו השלום - אלא הענין אומר הפנוביזער רב, הרי אדם במשך היום סביב ומסובב עם ספר תהלים שחבר נעים זמירות ישראל דוד המלך עליו השלום, אדם קם ומתפלל תפילת שחרית רבו ככלו מפרקי תהילים מהודו עד ישפתח, וכן מאשרי עד אחרי תפילה לדוד ועוד, וכן הסדר בתפילות מנחה וערבית, כאשר יש ליהודי שמחה בביתו הוא מזמר פרקי תהלים, חלילה וחס ליהודי צרה בביתו הוא מתחנן להשם יתברך כשתהלים בידו ופרקיו על שפתיו, הכל סובב סביב דוד המלך עליו השלום, אם כך, אין מן הראוי ששנות ימי חייו של דוד יהיה של גוי או אפילו של יהודי פשוט, אדרבא ודרבא רק שנים שנבראו ביציר כפיו של הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, פראוי וכיאות לדוד המלך עליו השלום כאמור.

לפי זה ימתק לבאר מה שאומרים בגססח הזמר י-ה רבון עלם בליל שפת קודש: "לו יתנה גבר שנין אלפין, לא ייעול גבורתך בחושבנא". לולא אדם הראשון היה מי היה מזמר ומנגן זמירות שירות ותשבחות למלך העולם הקדוש ברוך הוא.

ואסים מעין הפתיחה, שנתפזר להמשיך בעבודת הקודש לאורך ימים ושנים, להגדיל תורה ולהאדירה, ולקרר ביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

כפי דברי ידידכם מוקירים דורש שלומו הטוב באהבה רבה כה"י.

הצער בישראל:

חיים אייזנבאך, פה עיר אנשדוד יע"א

- מכתב 10 -

ברוך השם - לכבוד המפעל הקדוש מפעל הז'הר העולמי!

אספר לכם עובדה נפלאה הראויה לכל אחד לחקוק על לבו, ומהם יראו וכן יעשו. באחד הימים האחרונים הגעתי למושב "פורת" והנה בבית המדרש של הישוב יושבים כ-600-500 יהודים ולומדים בהתמדה רבה ובשמחה את הז'הר הקדוש!!! מה אומר ומה אדבר – אשריכם ישראל!!! איזה זכות שזכינו לה בדורנו אנו ש-600-500 יהודים יושבים יחד בזמן קבוע ולומדים את הז'הר הקדוש ממש רואים בחוש שהגאולה כבר מגיעה וכמו שכתוב בז'הר הקדוש שבזמן שמשיח עומד להגיע ילמדו אפילו הקטנים את סודות התורה ויתגלה הקבלה לכל.

וברוך השם אשר לא הסיר חסדו מאתי וזכיתי לקב'ע למוד בז'הר הקדוש. ובפרט שכאשר חפשתי בהיותי בטיול קטן שערכתי למקומות הקדושים מקום שיש שעור ללמוד ז'הר והנה בכל ארץ הקדש אין פנה אשר אין שם ז'הר!!! בכל מקום ומקום מתקבצים יהודים יחד מכל הגונים והעדויות, חסידים, ליטאים, ספרדים, תוניסאים, תימנים, שאמים, באלאדים, ירושלמים, בוכרים, ויז'ניץ, נדבורנא, גור, חב"ד, בעלז, ברסלב, ביאלא, טשרנוביל, לעלוב, קרעטשניף, קרליו, וכו' וכו', פלם איש אחד בלב אחד, כפי שהיה לפני מעמד הר סיני.

וכן בישיבות הקדושות הרבה בחורים קוראים יום יום בז'הר הקדוש וכל רואיהם ומגידי שיעוריהם ורביניהם ומשגיחיהם וראשי ישיבותיהם כולם יפירו וידעו - לא ראי זה פראי זה - ער איז ניט דער זעלבער - כל לומד ז'הר הרי קרו עור פניו בחוש!!! אפשר לראות את זה על הפנים!!! פנה קדושה! פנה טהרה! פנה שמחה! פנה אהבת תורה! - אשריכם ישראל! - לפני מ"י אתם מטהרים! ומ"י מטהר אתכם! אביכם שבשמים!!! - מקנה ישראל השם!!! - אשרינו שזכינו בדורנו אנו לכל הזכותים הגדולים והנפלאים האלה, וכפי שהיה המעשה אצל רבן של כל ישראל מורנו אור שבעת הימים רבנו הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן, אשר עשה בראש השנה עלית נשמה ועלה עד להיכלו של משיח ושאלו אימתי קאתי מר (מתי יבוא מר?) וענה לו משיח לפשיפוצו מעינותיך חוצה וידעו ליחד יחודים פמותך, ואכן זה נעשה על ידי הפצת למוד החסידות והז'הר הקדוש אשר מפיצים את המענינות חוצה ועד אשר אפשר ליחד יחודים ועל ידי פן תבוא כבר הגאולה האמתית והשלמה ברחמים רבים בקרוב מאד במהרה בימינו אמן.

בברכת התורה:

אברהם ישעיהו לברסקי - בני ברק

בסיעתא דשמיא, מוצאי שבת קדש משפטים א' דראש ח' דש אדר
ה'תש"ע

לכבוד המפעל הז' הר הקדוש העולמי

הנני רואה ברוך השם כבר זמן רב את פעלותיכם החשובות מאד בהפצת
הז' הר הקדוש. רציתי לומר לכם, הרי כל תקופה קצרה מגיעים אל פתחנו
לדאבונו הרב, עלונים עם מקרים קשים הזקוקים להרבה תרומות כדי להחליץ
מהמצב הקשה כל כך, (השם יתברך יעזור שפבר לא נזדקק לזה ולא יהיו עוד
מקרים קשים כאלה ודומיהם). והרי אם היו לומדים את הז' הר הקדוש הרי לא
היו מגיעים כלל וכלל לזה, אם פן הרי יכולים כך לפעל שכל אחד יעסק
בז' הר הקדוש וכך כבר לא יהיו צרות כאלה ודומותיהן (כפי שמפ'רש פן
בז' הר הקדוש עצמו). ואבקשכם באמת לפעל על כך, וכך לא נשמע עוד
צרות.

בשורות טובות והרבה הצלחה:

מ.ד. גרינברג, ירושלים עיר הקדש

תגובת המערכת: אכן הננו פועלים על כך שילמדו פלם את הז' הר הקדוש,
וכך לא יהיו עוד צרות חס ושלום.

וכן ידועה קריאת רבני ירושלים משנת תרפ"א אשר חתומים עליה כל
הבית דין דאז, וכתוב שם פי למוזד הז' הר הוא מעורר הרחמים ונשמתו
של משיח, ויתגלה ויבנה המקדש וישראל ישפ'ן לבטח, והלומד בו
בטוח של א יסב' ל צער חבלי משיח.

ומהרבנים הגאונים בד"ץ עדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב
פישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב
משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק
לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים
לחיים: הרב משה שטרנבוך שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א: דבר
גדול מאד הוא להנהיג ללמד ד דף ז' הר בכל יום, והוא פתריס בפני
הפרעניות ולבטל גזרות קשות וכו' ולהשפיע שפע קדש על עם
הקדש, ואשרי המקימים פן בכל יום אמן.

וכן מהרב הגאון פוסק הדור הרב שמואל הלוי ואזנר שליט"א בשם החזון
איש יצ"ל שאין לך מאמרי חכמינו זכרונם לברכה המלהיבים כל כך
ליראה כמו מאמרי הז' הר הקדוש".

וכן מתוך קריאת הגאונים הצדיקים: רבי יצחק פדורי זכר צדיק וקדוש
לברכה, רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק וקדוש לברכה. ולהבדיל בין חיים
לחיים הגאונים הצדיקים: הגאון הצדיק רבי עובדיה יוסף שליט"א, הגאון
הצדיק המקבל רבי בניהו יששכר שמואלי שליט"א, רבי ראובן אלבז שליט"א,
ועוד:

שיש להתחזק בדברי קדשו של התנא האל הי רבי שמעון בר
יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר זה הר
הקדוש נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל, פידוע מדברי
רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק.

לכן כל אחד ואחד ישתדל מדי יום לקר' א מספר דפים מספר זה הר
הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה

ומהרב הגאון המקבל רבי יחיאל פישל אייזנבאך זכר צדיק לברכה ראש
מתיבתא שער השמים להנהיג למוזע עמוד היומי בספר זה הר, ועל ידי
הפצת למוזע זה הר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף וקץ לכל צרותינו
תחלה וראש לפדיון נפשנו ולהושע בישועת עולמים.

ומהגאון הצדיק המקבל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה ראוי
לקב'ע ליסד שעור קבוע בסיעתא דשמיא בספרא קדישא הדין (ספר
זה הר) מדי יום ביומו, עמוד אחד בכל יום, שהוא פתריס בפני
הפרענות לבטל גזרות קשות וחקלאים רעים, ולהשפיע שפע קדש
ברכה רבה רפואות וישועות עד בלי די.

ויצו ר השם לתברך שנוזקה באמת ללמד היטב את זה הר הקדוש לעשות
נחת רוח להקדוש ברוך הוא, ויבוא המשיח במהרה בימינו אמן.

- מכתב יז -

לכבוד הרבנים החשובים מזפי הרבים ממפעל זה הר הקדוש העולמי.
שלום וברכה!

אחר דרישת שלומכם הטוב - וברון וברננים - להגל היום הזה הנכבד
והנורא משנכנס אדר מרבים בשמחה - וכפי שמסביר המאור עינים שאד"ר
הינו: א' דר, אלופו של עולם דר, וכל הרוצה שיתקומו נכסיו ישע בהן אד"ר
וכו' פידוע ללומדי זה הר הקדוש. אשריהם ואשרי חלקם! חלק הוי"ה נחלתם!
כי חלק הוי"ה עמו! יעקב חבל נחלתו! פידוע וכו'.

(מבואר בז'הר הקדוש על האושפיזין היורדים בְּחַג הַסְּכוּת לְשֶׁבֶת עֲמֻנוּ
בסֵפֶה הַקְּדוּשָׁה הַמְּקִיפָה וּמְסַבֶּכֶת אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל – עֵינַי שָׁם בְּז'הר
הַקְּדוּשׁ וְתִרְאָה דְּבָרִים נִפְלְאִים וְעֲצוּמִים, מְזֻהָב וּמְפֹז מְבַהֲיָקִים, בָּרוֹן וּבְרֻנָּנִים
ז'הרים, לְאִין קֶזַז וּלְאִין תִּכְלָה שְׂמַחִים, כְּכֹלָה [היא התורה, יחוד קודשֶׁא בְּרִיךְ
הוא וּשְׂכִינְתִּיהָ בְּיַחְוֵד הַשָּׁלֵם. אוֹרְיִיתָא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְיִשְׂרָאֵל חֵד.] מְקֻשָּׁטָת
בְּהִינוּמִים, מ"ה יִפִּית וּמ"ה נְעֻמָּת בְּתַעֲנוּגִים).

מה נִכְבֵּד הַעֵת הַזֶּה פֶּאֶשֶׁר בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם יוֹשְׁבֵים יְהוּדִים וְלוֹמְדִים אֶת
הַז'הר הַקְּדוּשׁ וּמְקַרְבִים אֶת הַגְּאוּלָּה בְּפוֹעֵל מִמֶּשׁ, וּבְכָל הַמְחַשְׁבָּה דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה
שְׁלֵהֶם, אֲשֶׁרִינוּ מה טוב חֲלָקֵנוּ!!! הַרִי רֶשֶׁב"י הַקְּדוּשׁ יוֹשֵׁב עִם כָּל פְּמִלְיָא שְׁל
מַעֲלָה – הֵם הַצְּדִיקִים שְׂכָבְרַי אֵינָם בְּיַנּוּתֵינוּ – וּמֵהֶם צְדִיקִים קְדוּשִׁי עֲלִיוֹן הַחַיִּים
עֲמֻנוּ עֲכָשׁוּ – וְנִרְאִים כְּאִילוּ הֵם בְּתוֹךְ מְלַבּוּשׁ שְׁל בְּשָׂר גִּידִים וְעֲצָמוֹת – אֲךְ כָּל
מֵהוּתָם מְאֹד נְשֻׁגָּבָה, וְיוֹשְׁבֵים יַחַד וּמְשִׁיחִים וְאוֹמְרִים, הֲרֵאִיתֶם אֶת פְּלוֹנֵי זֶה
הַלוֹמֵד אֶת הַז'הר הַקְּדוּשׁ? וְעוֹלִים אֵל הַיְכָלוֹ שְׁל מְשִׁיחַ, וְאוֹמֵר לָהֶם מְשִׁיחַ, הַנֵּה
הַנְּנִי מוֹכֵן וּכְבָר אֲרַד לְגְאוּלָּה, הַכֹּל בְּזָכוֹת פְּלוֹנֵי זֶה וְדַעֲמִיהָ הַלוֹמֵד וְלוֹמְדִים אֶת
הַז'הר הַקְּדוּשׁ.

הַרִי בְּכָל עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ, הוּא מְלָכוֹ שְׁל עוֹלָם, מַגִּיעִים,
שְׂמֻחָה וְשִׁשׁוֹן לְיְהוּדִים, כּוֹלֵם לוֹמְדִים וְגוֹרְסִים בְּז'הר הַקְּדוּשׁ, וּכְמֵאֲמַר מְרַדְּכִי,
הוּא הַצְּדִיק דְּבְכָל דְּרָא וְדָרָא, אֲשֶׁר אֶסְתֵּר, הַיּוֹם בְּזִמְנֵן הַגְּלוּת אֲשֶׁר יֵשׁ הַסְּתֵר,
וְכַדְאִיתָא אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה מְנַיִן דְּכַתִּיב וְאֲנוּכִי הַסְּתֵר אֶסְתִּיר, עוֹשֵׂה, וּמְשִׁתָּה
יּוֹם טוֹב לְיְהוּדִים.

תְּגִידוּ לִי אַתֶּם! - כֵּן אַתֶּם הַקּוֹרְאִים אֶת דְּבָרֵי אֱלוֹי בְּרַגְעָה זֶה מִמֶּשׁ! הַאֵם
רֵאִיתֶם מִימֵיכֶם מִי שֶׁהוּא שְׁלוֹמֵד ז'הר וְאִין כָּל מֵהוּתוֹ מְקֻשָׁה שְׁל שְׂמֻחָה וּמְשִׁתָּה
יּוֹם טוֹב לְיְהוּדִים "לְיְהוּדִים הֵיִתָּה אוֹרְהָ וְשְׂמֻחָה וְשִׁשׁוֹן וְיִקָּר" (אֶסְתֵּר ח, טז).

הַרִי כָּל לוֹמֵד ז'הר מְרַגֵּישׁ בְּעֲצָמוֹ כִּי זֶה "מְשִׁתָּה יּוֹם טוֹב לְיְהוּדִים" !!!

וְאֶסְפֵּר עוֹבְדָה נִפְלְאָה:

בְּאֶחָד מִן הַיָּמִים הָעֶבֶר עָלִינוּ לְטוֹבָה נְסֻעָתִי לְצִיּוֹן קְדוּשׁוֹ שְׁל הַקְּדוּשׁ מוֹרְנוּ
רַבִּי לֵיב בַּעַל הַיְסוּרִים זִיע"א וְעַכִּיע"א, וּמֵה עוֹשֵׂה יְהוּדֵי כְּשִׁמְגִיעַ לְמְקוֹם כְּזֶה? -
לוֹמֵד ז'הר!

בְּקִצּוֹר, לְקַחְתִּי אֵל יְדֵי אֶת הַז'הר הַקְּדוּשׁ שְׁשִׁלְחָתֶם לִי לְפָנַי 3 תְּדָשִׁים,
וְהַתְחַלְתִּי לְקָרֵא, וּמִיָּד הַתְחִיל הַצָּר הַצּוֹרֵר הַיְדוּעַ הַ"קְּלַפֵּת הַמֵּן עֲמִלְק" הַיְצָר
הַרְעַ יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ וְהִסִּיתֵנִי לְחֹשׁוֹב מְחֻשָּׁב גְּאוּנָה לְאִמּוֹר - כִּי אֲנִי חֹשׁוֹב וְנִכְבֵּד
הַנֵּה אֲנִי הַיְחִיד [חַס וְשְׁלוֹם] שְׁלוֹמֵד כְּאֵן אֶת הַז'הר הַקְּדוּשׁ,

וכמעט של א נפלת לרשת הפרוסה הלזו.

מיד רחם עלי מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, והזכיר לי כי עדין ל א התפלת את תפילת המנחה, לכן נגשתי מיד אל הישיבה של העיר צפת וראיתי מול עיני מחזה אשר ל א ישפח מלבי ימים רבים – 120 בחורים ואברכים (בעבר היית עושה פאן סימן של: !!!!, אך היום אני יודע שאין זה פלא כלל!). יושבים ולומדים בהתמדה עצומה את הז'הר הקדוש. אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! אשריכם ישראל!!! חלקנו!!!

זכות רבי שמעון בר יוחאי יגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

בשמחה עצומה על שזכיתי להיות נמנה עם מזפי הרבים ועם לומדי הז'הר הקדוש.

ובברכה שזנכה כולנו יחד ביהאי שתא [בשנה הזאת] לגאולה השלמה, ברחמים ובחסדים גלויים נראים ונגלים.

יוסף דוד בורוכוביץ

נקד רבנו הרב הקדוש, אשר מלאכים ושופים יראים מגשית אליו הרבי רבי אלימלך מליז'נסק זצוקלה"ה זיע"א ועכ"א, ונקד הרה"ק רבינו אור שבטת הימים אשר כל צבא השמים חלים ורועדים מפניו רבי ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה זיע"א ועכ"א.

החונה פ'ה חיפה יע"א – על יד מערת אליהו הנביא ז"ל אשר עלה משם בסערה השממה, וידוע שזקני הקדוש רבי נחמן מברסלב זצוקלה"ה זיע"א ועכ"א כשבא לארץ ישראל הלך תכף ישר למערת אליהו, ושם התבודד ועשה עבודתו הקדושה, ואין פאן המקום להאריך, ומובא באריכות בכל ספרי מוהר"ן.